39. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM Ára: 3,– Ft 1983. MÁJUS 5.

Ludas Matyi

– Még játszóteret is építettünk társadalmi munkában, hátha egyszer születik itt egy gyerek…

DRÁGÁBB LETT AZ ÜDÍTŐ ITAL

– Még kész szerencse, hogy a gyerek is a sört szereti!

Mi micsoda?

Amikor először találkoztam azzal a szóval, hogy végtészta, hirtelen azt hittem, hogy a dolgozó nyugdíjazásakor elhangzó főnöki búcsúztatót nevezik így – ebben a végtésztában a szónok csupa szépet és jót mond a távozóról. Egy termékkiállításon aztán megtudtam, hogy a végtészta tésztavéget jelent, az ezekből csomagolt spagettit olcsóbban árulják, de szakemberek szerint levesbe, köretnek ugyanolyan jól felhasználható, mint a teljes tésztaszál. Nyilván azért nevezik végtésztának, mert elég, ha csak a csomag felbontásakor jövünk rá, hogy tésztavégeket kaptunk. Ez ugyanis egy „fehér termék". Ezt mutatták be a kiállításon – de tudják, mi a fehér termék? Egyszerű csomagolásban van az áru, a csőtészta, mint fentebb kiderült, rövidebb, az uborka görbébb, ezen okok miatt olcsóbb a termék. Csak éppen ritkán kapható, ezért a fehér terméket inkább láthatatlannak lehetne mondani, és nem csoda, ha a vásárló meglepődik, amikor véletlenül eléje kerül egy „fehér termék". Mi ez? Kérdezi. Nos, ez is indokolja, hogy a „Ki kicsoda" mintájára megjelenjen – talán a magyar nyelv egy következő hetére – a „Mi micsoda". Abban sem lenne benne minden, mint a ki kicsodában, de több rejtélyre választ kaphatnánk. Például, hogy mi a kakaós tej? Kakaó? Nem – mert akkor így hívnák. Tej? Dehogyis, annak szintén megvan a becsületes neve. Lehet, hogy nem egészen kakaó. De persze nem is egészen tej.

A „Mi micsoda?" sokat segíthetne abban, hogy tisztában legyünk jogainkkal. Ismerik például azt a varázsszót, hogy „4 per 1978"? Én úgy ismertem meg, hogy közgazdász kollégám a Figyelőben megírta: kocsijába új akkumulátort vett, az rövid idő alatt többször egymásután kimerült – de minőségi panaszával a boltban nem voltak hajlandók foglalkozni. Amikor a vita hevében annyit mondott, hogy „4 per 1978" – azonnal átvették tőle a hibás akkumulátort. Ja, ha ez ismeri a rendeletet a tartós fogyasztási cikkek jótállásáról?! Még a számát is tudja?! – Ne legyen ez csak „bennfentesek" kiváltsága, jöjjön a „Mi micsoda"!

A mű helyére tehetne néhány leértékelt szót. Ilyen például a „korszerűsítés". Ha egy vállalat képviselője úgy nyilatkozik, hogy valamely cikkcsoportnak az árképzését korszerűsíteni kell, az egyszerűen azt jelenti, hogy a csoport 16 tagjából legalább tizenkettőnek az árát fel akarják emelni. Ami aztán gyakran be is következik, mivel az emelés indokolt. De mi az indokolt és mi nem az? Mértékadó körök szerint a meggondolatlan, felelőtlen gazdálkodás következményeit nem szabad áremeléssel ellensúlyozni. Most már csak azt kellene tudnunk – óh, hol vagy „Mi micsoda" –, hogy melyik termék gyártója folytat felelőtlen gazdálkodást és melyik felelőset?

Földi Iván

A háború nagyon drága

Azért a béke sem olcsó. Hja, mindennek megkérik az árát manapság.

Ülök a légón, már bocsánat: a polgári védelmi oktatáson, és figyelek irgalmatlanul. Nem akarok úgy járni, mint jeles írónk, akinek légóoktatás közben elkalandoztak a gondolatai, s a szent ügyhöz nem illő frivolitások jutottak az eszébe, s mindezt nem átallotta az Élet és Irodalom címoldalán megjelentetni. Meg is kapta érte a magáét! A Polgári Védelem című lap szerkesztője az ÉS következő számában haragosan rákérdezett, hogy az író talán *„világgá akarta kiáltani rosszízű pacifizmusát, netán az új honvédelmi törvény azon passzusát kívánta megkérdőjelezni, amely egyértelműen megfogalmazza, hogy a polgári védelem a honvédelem szerves része?"*

Én nem akarok sem kiáltani, sem kérdőjelezni. Csak tanulni. Lehet is! Egy filmből megtudtam például a polgári védelem szervezeti felépítését. Nem értem, hogy is élhettem addig, amíg ezt nem tudtam? Egy másik filmből megtudtam, hogy ha azt mondják a tévében, rádióban: légiriadó, légiriadó – akkor légiriadó van; ha azt mondják: légiriadó elmúlt, légiriadó elmúlt – akkor a légiriadó elmúlt. Aztán megtudtam, hogy a riadó után, a pincéből feljövet, fel kell gyújtanom a villanyt, amit lefelé menet gondosan eloltottam. Ha most nem mondják ... Ahogy én magamat ismerem, magamtól eszembe nem jutna riadóból jövet felkapcsolni a villanyt, ülnék ott a sötétben a következő riadóig, vagy a legközelebbi légóoktatásig. Aztán megtudtam azt is, hogy a vállalatoknak húszévenként ki kell cserélniük a tűzoltókészülékeket. Él is határozom, hogy ha felnövök és vállalat leszek, én már tizenkilenc évenként cserélni fogom ...

Aztán meghallgatok egy felolvasmányt a háborúk történetéről. Elandalodok, édes nosztalgia lesz úrrá rajtam: harminc év előtti alapfokú szemináriumok, Szabad Nép félórák jutnak eszembe, ott hallottam utoljára ilyen szöveget ... Most felneszelek, mert egy érdekes adatot hallok: 4860 trillió dollárba kerültek eddig a háborúk. Hogy ebben a pun háborúk és a szabin nők elrablása is benne van-e, nem tudom, mindenesetre szép kis summa lehet, már amennyire az ember ekkora összeget érzékelni képes.

De tessék elhinni, a béke sem olcsó. Nem is a pénz, amit a megvédésére költünk, azt nem lehet, nem is kell csökkenteni. Hanem az idő! Most mondja éppen az előadó az örömhírt: ősszel még 16 órás kiképzést kapunk. A négyórák, tizenhat órák az ország felnőtt lakosságának számával beszorozva ... Fele elég lenne vagy a harmada, ha csak a fontosat mondanák, a lényegest, az érdemlegest. Az idő pénz, ezt már a régiek is tudták, mondták. Én eszelősen hajtogatom: az ideg is pénz. Feleslegesen terhelt, balgaságokkal bosszantott, hasztalanságokkal hergelt idegeink kopása, romlása: népgazdasági kár. Kimutatható, kiszámítható, legalább olyan pontossággal, mint a háborúkra költött trilliók.

Mielőtt megbántanék bárkit is, hadd szögezzem le: nemes az a szándék, amellyel egész népünket akarják taní-tani. De miért gyógypedagógiás fokon?

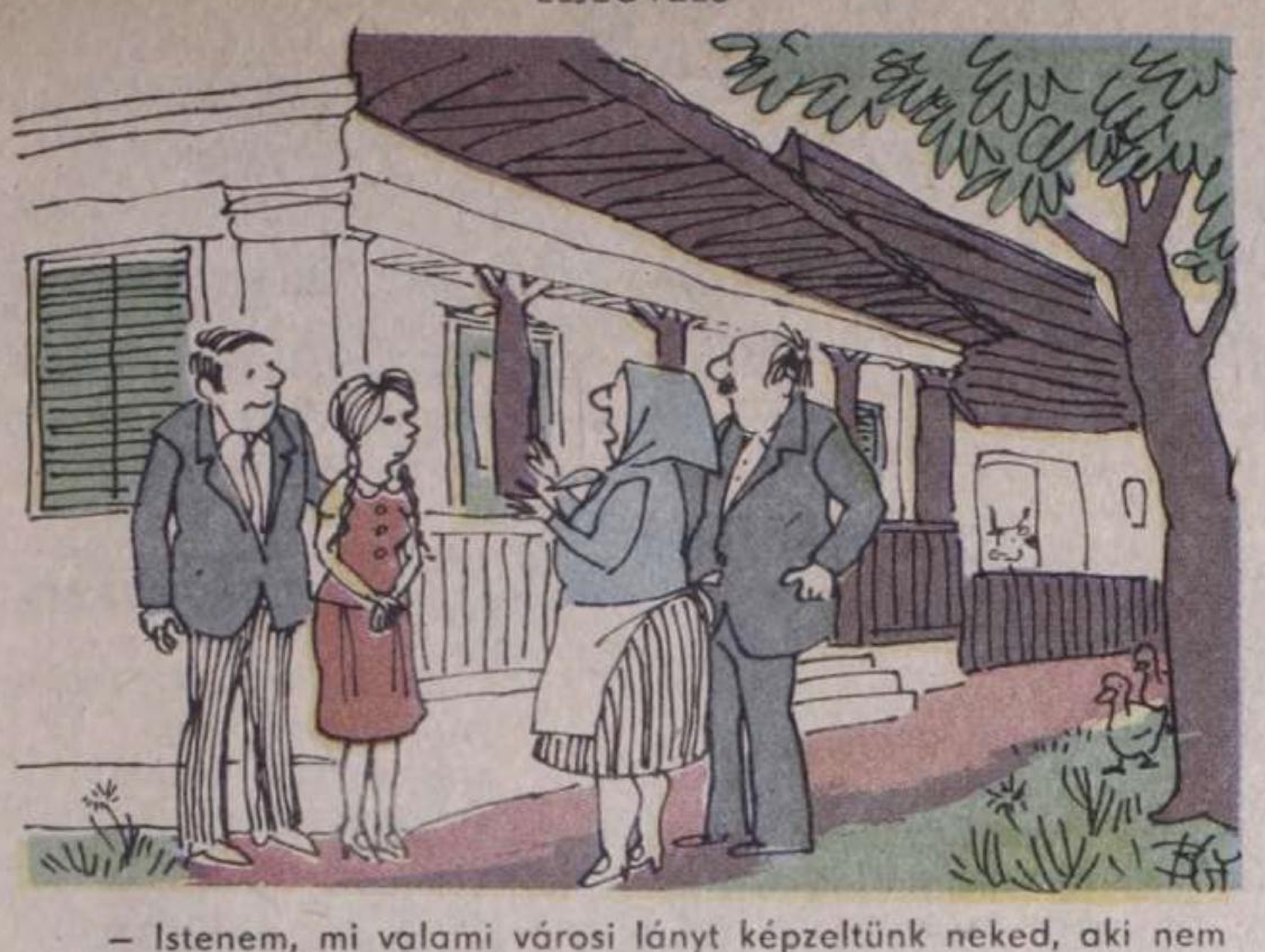
Radványi Barna

LAKÓTELEPI SZABADIDŐ-PARK

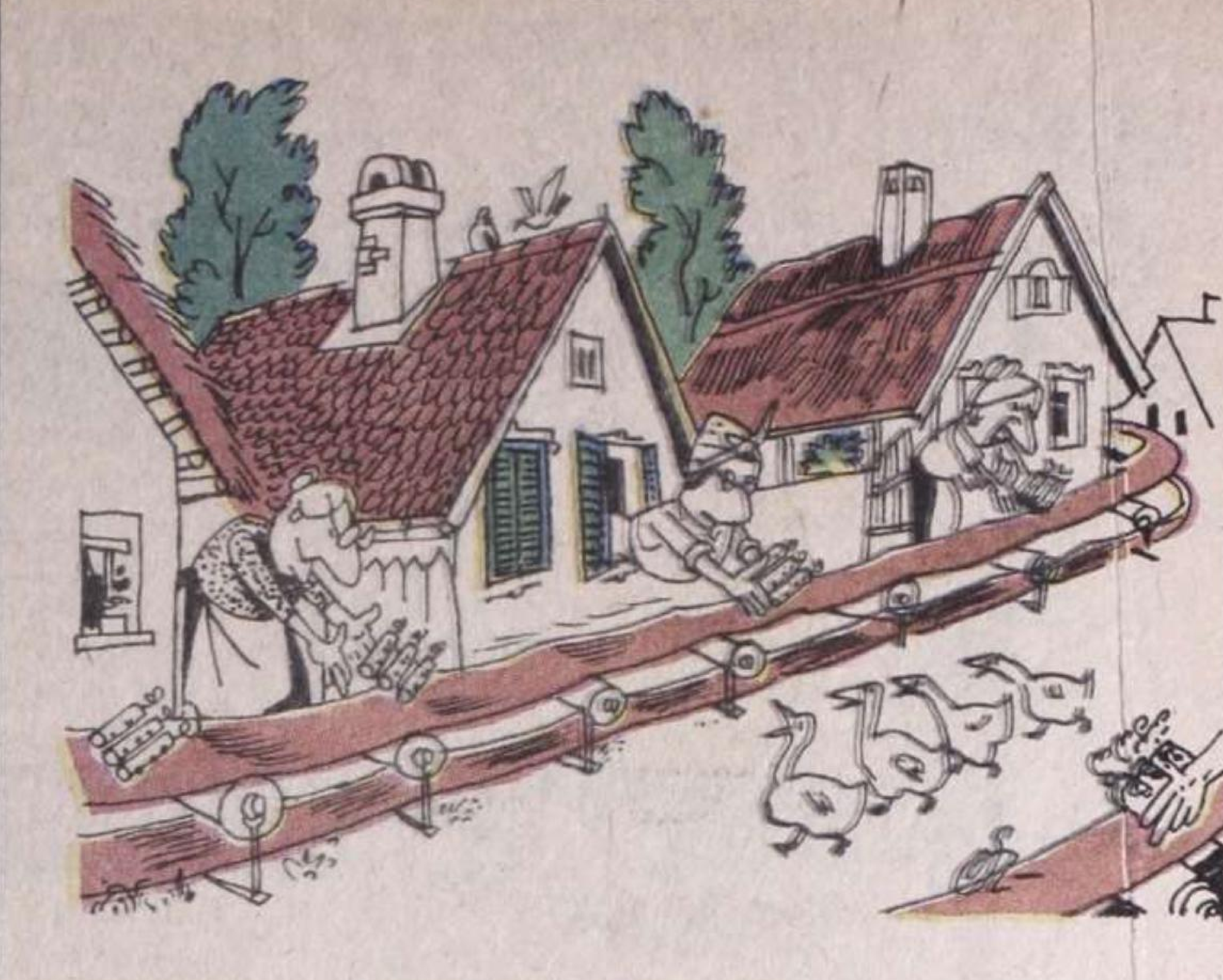
NAPJAINK TÉMÁI

ELJEGYZÉS

– Istenem, mi valami városi lányt képzeltünk neked, aki nem hoz földet a házhoz!

BEDOLGOZÁS

VIRÁGKEDVELŐ SZAKEMBER

– Nahát, kolléga, milyen jól néz ki ez a lakótelep ezzel a sok zölddel!

– És nemcsak a betörők, hanem rokonok és barátok ellen is bevált a riasztóberendezés!

Volt egyszer egy vízióm...

Azt képzeltem, hogy egyetemista vagyok és vizsgázni megyek. Filozófiából. A táncdalszövegek filozófiájából. A professzor, mint mondták, nagyon szigorú ember és ismeri az összes táncdalszövegeket, visszamenőleg Arisztotelészig. Nála nem lehet halandzsázni.

— Nos, fiatalember — kérdezte recsegő hangon —, készültünk?

— Igenis, professzor úr, készültem.

— Ismeri a Newton és az alma együttes a Pénz nem minden című dalát?

— Ismerem.

— Mondjon el a szövegből néhány sort.

— A pénz nem minden, nem adják inden...

— Tovább! — reccsent rám a prof és összevonta a szemöldökét.

— Menjünk inkább tangózni, gyerre, gyerre, Békásmegyerre, kelep, kelep, van ott egy új lakótelep.

— Ki írta ezt a szöveget?

— A basszgitáros. Doktor Rumcáisz.

— Mit akart ezzel mondani?

— A nagy angol filozófus, Horatio Nelson admirális Az anyag és a szellem című munkáját absztrahálta szimultán logikával.

— Helyes. Nagyon helyes. Foglalja össze még rövidebben.

— El kell vetni az anyagiasságot. A tánc az örömet, az új lakótelep a születő újat jelképezi, a kelep, kelep pedig azt fejezi ki, hogy a gyerekeink folytatják majd a munkánkat.

— Így igaz. De menjünk tovább. Mit énekel Tutyu, akit mindenki Tatyának becéz az Etna című dalban? Csak néhány sort mondjon el belőle.

— Kérem. Ne morogj, folyton, mint egy kitörés előtt álló vulkán, hanem törj ki, mint egy fog és akkor minden menni fog.

— Mondanivalója?

— Platon szerint az evidencia csak másodlagos abszulútum és mint ilyen...

— Nem érdekel, hogy Platon mit mondott, hanem az, hogy Tatya mire gondolt, amikor megírta a dal szövegét.

— Ki akarta fejezni a kor gyermekeinek életérzését. Ki kell törni az átlagból, a szürkeségből, még akkor is, ha beletörik a fogunk.

— No, még egy kérdés. Ismeri a Downing street 10 nevű együttest?

— Természetesen. Több koncertükön ott voltam. És készültem a lemezeikből is.

— Ennek örülök. Akkor válaszoljon arra a kérdésemre, hogy ők milyen filozófiai irányzathoz tartoznak.

— Filozófiájuk alapja a pragmatikus fradizmus.

— Tud idézni valamelyik munkájukból?

— Tudok. Én készültem, professzor úr... A madár az egy hal, a hal pedig madár, mondják az öreg kecskék, akik tudvalevőleg fecskék. Sajnos, nagyon kevés a kezdőfizetés, azért hiányzik az ész. Ha nagyobb lenne a kezdőfizetés, tudnánk, hogy a madár az kecske, a fecske pedig menyecske.

— Meg vagyok elégedve magával. Kitűnően értelmezi a táncdalszövegek filozófiáját. Még csak azt mondja meg, hogy miért éneklik azt, hogy a madár az egy hal?

— Átvitt értelemben éneklik.

— Mit akarnak mondani ezzel?

— Hogy a világban sok értelmetlen dolog történik és a fiatalság egy része értetlenül figyeli az eseményeket, nem tud kiigazodni bennük.

— Adja ide az indexét. Jelesre vizsgázott.

Boldogan mentem ki a professzor szobájából és akkor megláttam a folyosón egy plakátot:

„Ma este fellép a Schop-Schop-Schopenhauer együttes. Mindenkit szeretettel várunk!"

Nem megyek el, határoztam el magamban. Még ha vízió, akkor sem.

Elegem volt a filozófiából.

Mikes György

Szilánkok

ÉLELMES KERESKEDŐ

— Most vásárolja meg ezt az árut, mert 30 év múlva hiánycikk lesz.

ROSSZ ALVÓ

— *No, hálisten megint elmúlt egy másodperc az éjszakából.*

VÍZILABDA

A jövőben a vízilabdamérkőzések alatt a medencében nem lesz víz, hogy a bíró jobban megfigyelhesse a szabálytalanságokat.

PEZSGŐ

— *Pezsgőt bontunk a tiszteletedre azzal a kikötéssel, hogy te nem ihatsz belőle, hiszen két embernek kevés egy üveg pezsgő.*

ÉTKEZŐKOCSIBAN

— Még eszünk négy és fél órát és Nagykanizsán vagyunk.

ABLAK

— *Nézz ki a vonatablakon. Már este van.*

— *Tévedés. Délelőtt tizenegy óra, csak nem mosták meg az ablakokat.*

HÍR

Kovács Lajos meg nem engedett sebességgel, ittasan vezette menyasszonyát.

GYÁVASÁG

— *Valahányszor leülök egy orvosi várószobában, már ott meggyógyulok.*

FIATALSÁG

— Feláldoztam a fiatalságomat egy nálam húsz évvel fiatalabb férfiért.

TALÁLÉKONYSÁG

Az emberi elme akkor a legtalálékonyabb, ha a szomszédok bosszantásáról van szó.

KATONASÁGNÁL

— Melyik században szolgál?

— A huszadik században!

TÁRSSZERZŐK

— *Én a nevemet adom, te a tehetséged.*

TELEFON

— Hívjon fel egyszer telefonon délután 4 és 6 között. Akkor sohasem vagyok otthon.

HIÚSÁG

— *Tüdőszűrésről jövök. Istenien sikerült az ernyőfényképem.*

ISMERETTERJESZTÉS

Az ismeretterjesztő est előadója sok ismeretet szerzett a hallgatóságától.

Galambos Szilveszter

Hátha valaki nem ismeri……

Hajnalban az anya keltegeti a fiát:

— Kelj fel, Jani, a kakasok már régen kukorékoltak.

— No és miért kellene, hogy ez engem izgasson? Nem vagyok én tyúk.

•

A férj és a feleség összeszólalkoznak. Erre a férj összecsomagol és az ajtóból így búcsúzik:

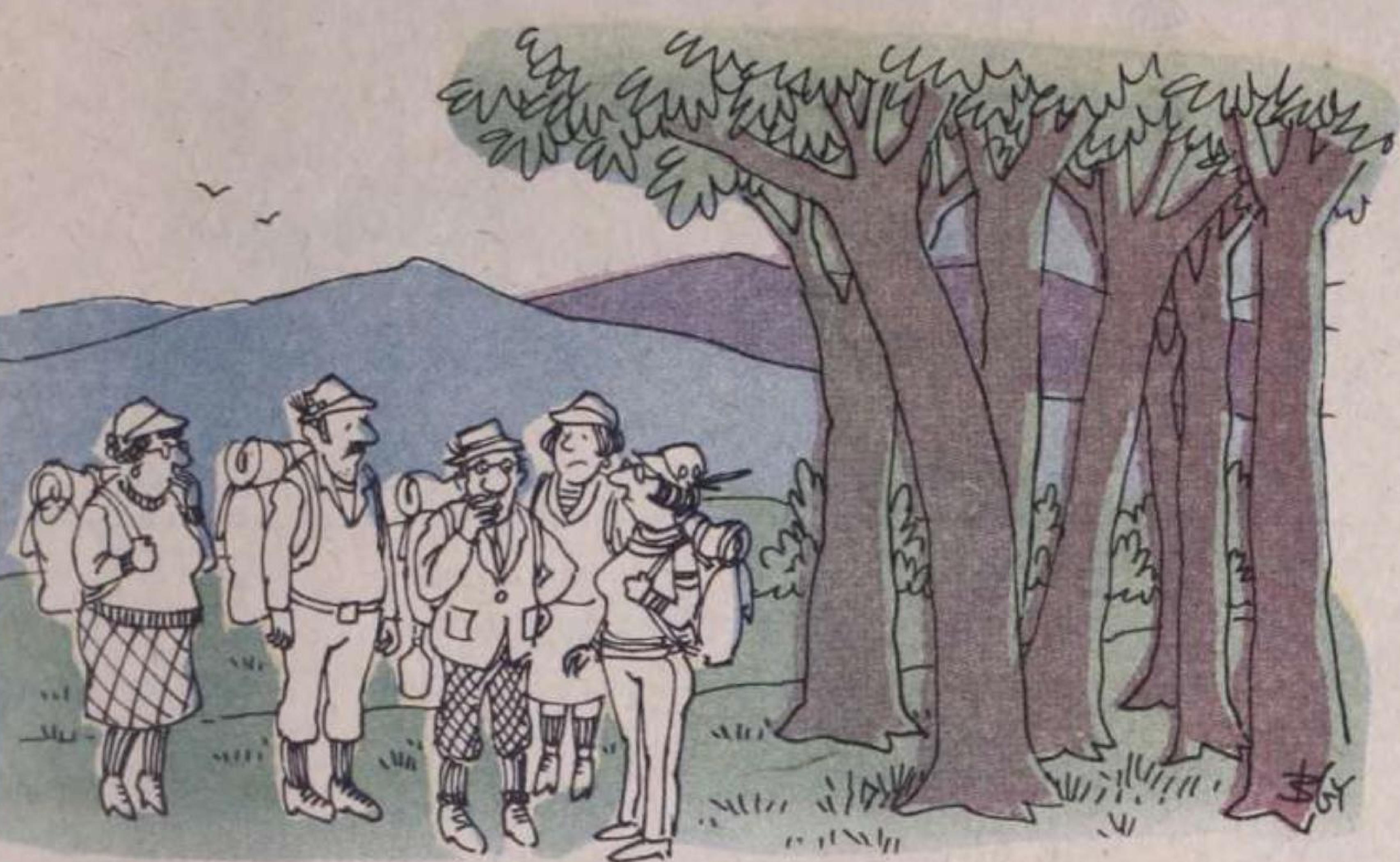
— Azt mondtad, hogy életed legszebb éveit rám pazaroltad. Elmegyek, hogy a csúnya éveiddel ne kelljen megismerkednem.

In memoriam Seress Rezső:

PERELJÜK EGYMÁST, GYEREKEK!

EMLÉKTÚRA

– Elfelejtettem, hová megyünk és miért, nem vettem be reggel azt az átkozott Cavintont.

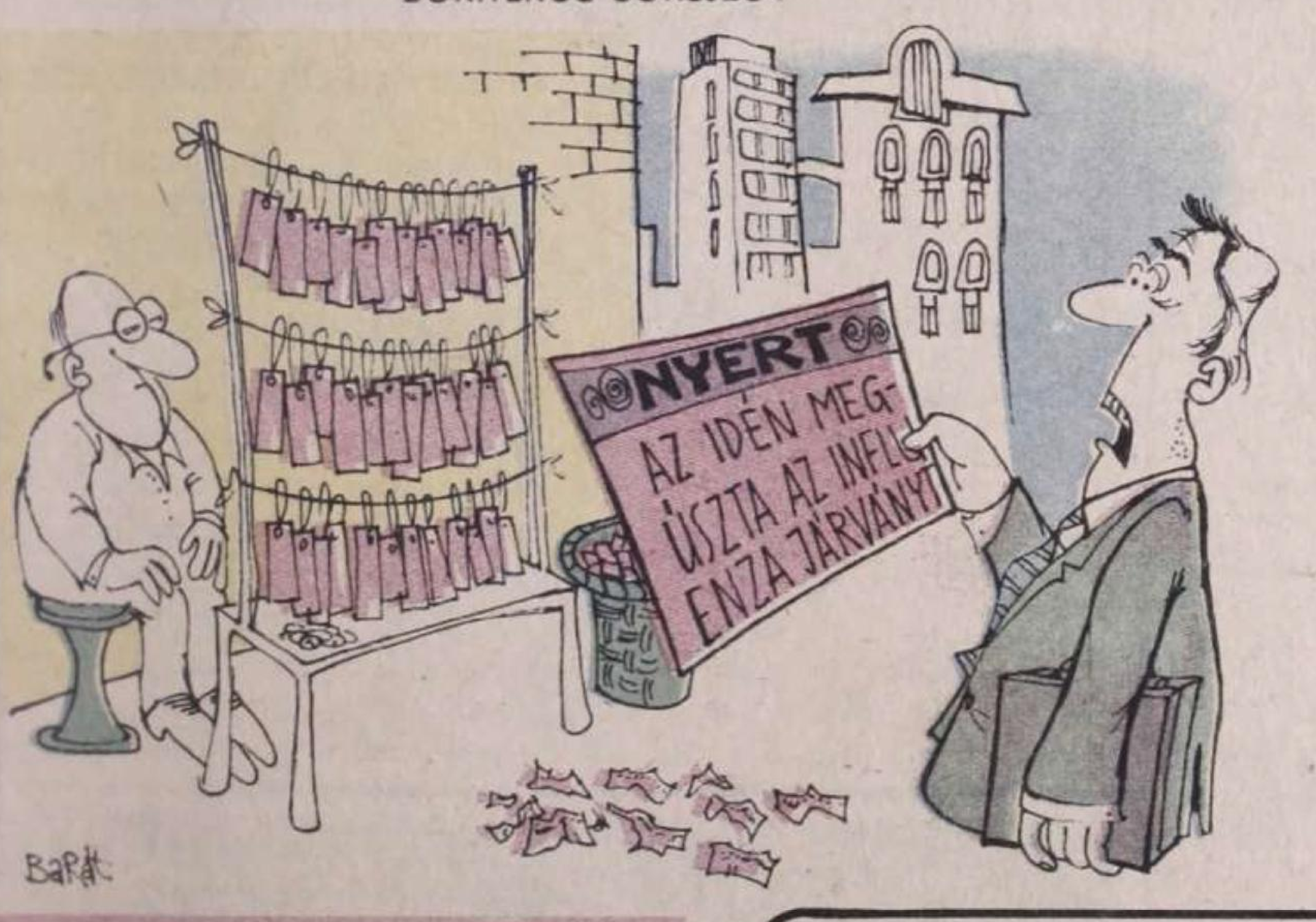

Kerekesnek hat fia van, öttől tízévesig, egyik csibészebb a másiknál.

— Mondja uram, hogy fegyelmez maga ennyi rakoncátlan kölyköt?

— Kérem, az a legegyszerűbb. Ha rosszalkodnak a betyárok, egyszerűen lekenek egyet a tízévesnek, mire ő dühében fölpofozza a kilencévest, az meg elkeseredésében megpofozza a nyolcévest és így tovább, az ötévesig. Mintafegyelem van köztük!

BORITÉKOS SORSJEGY

MOSOLY FELSŐFOKON

Ha nem tetszettek volna észrevenni, változnak az idők. Hogy mást ne mondjak, az ántivilágban természetes volt, hogy a bolti eladók udvariasak. Ma nem annyira természetes. Sőt. Ha egy bolti eladó nem vágja hozzám a sámfát, már lelkendező leveleket írkálok az Esti Hírlapnak. Ha egy bolti eladó atyáskodva fütyikémnek nevez, márványtáblával jelölöm meg az üzletet és évfordulók alkalmával koszorúzni járok.

Mindez persze sokszorosan lerágott csont s az én dolgom, hogy merőben új megvilágításba helyezzem az egészet. Hát tessék, itt az új megvilágítás... Napjainkban ugyebár minden üzletnek, vállalatnak létérdeke, hogy nyereségre tegyen szert. Minthogy az eladó udvariassága, kedvessége kétségkívül növeli a forgalmat, a kereskedelmi szakközépiskolákban kötelező tárggyá kell tenni a felsőfokú mosolytechnológiát. Érettségi tárggyá.

— Hát kérem — mondja az elnök a jelöltnek —, a magyar ember ugyebár százötvenféle módon tud nevetni. Megkérném, hogy produkáljon ezek közül néhányat.

— Hihihi — mondja a jelölt, talpig sötét ruhában, a gomblyukában gyöngyvirággal.

— Nem így gondoltam kérem — mondja az elnök. — Én majd sorolom az egyes nevetésfajtákat és ön produkál. Kezdhetjük?

A jelölt az arcizmait masszírozza, melegít.

— Tessék. Készen állok.

— Mosoly?

— Hehehe.

— Somoly?

— Huhuhu.

— Pisoly?

— Hahahu.

— Bocsásson meg, ezt nem fogadhatom el. A hahahu kérem pisoly, hanem sunnyogás. A pisoly az úgy megy, hogy hnáháhó...

— Már elnézést kérek — mondja a jelölt —, de a háhához a pisolynak csupán tájjellegű formája. Szabolcsban és az Őrség egyes részein pisolyognak háháhózva. A Kisalföldön, Tolnában és a Tiszántúlon a pisoly igenis hahahu.

— Rendben van kérem — mondja az elnök —, menjünk tovább. Bazsaly?

— Nyihohó.

— Kaccantás?

— Kickickic.

— Göcögés?

— Gigigigi.

— Nem kérem. Gugugugu.

— Igenis, hogy gigigigi.

— Ne vitatkozzék. Azért is gugugugu.

— Elnézést. Legyen gugugugu.

— Azért. Ne gondolja, hogy jókedvemben vigyorgok itt magának, nézze meg az ember. Cikák?

— Ufufufuf.

— Vihora?

— Ohaháhu.

— Kuncogás?

— Jihihihi.....

— Az esze tokja. Próbálja még egyszer. Kuncogás?

— Pfpfpfpf.

— Na látja kérem. Csak gondolkozni kell egy kicsit...

Miután az ügyet ily módon új megvilágításba helyeztem, befordultam egy üzletbe.

— Jó napot kívánok — mondtam. — Kérek szépen egy százhúsz literes villanybojlert.

A következő pillanatban rájöttem, hogy nincs itt szükség mosolytechnikára, felsőfokú képzésre. Az eladó ugyanis kapásból, egymaszszában, egyszerre és spontán produkálta a magyar nevetésnek mind a százötven változatát.

Kiröhögött!

Peterdi Pál

— Úristen, mi történt veled, János? Miért van gipszben a vállad?

— Vasárnap horgászni voltam és egy hatalmas csukát fogtam.

— Na és akkor ficamítottad ki a vállad, amikor kivonszoltad a partra?

— Nem, akkor, amikor azt mutattam, hogy milyen nagy volt.

ELŐSZEZON

TÉVÉ-VESÉZÉS

(Kritika) Egy héttel ezelőtt már megemlékeztünk a *Mi Ügyünk* nívójáról. Nem mondom, voltak jó pillanatai is, melyek már-már a Tv-híradó hagyományosan érdekfeszítő belpolitikai riportjaival vetekedtek, de azért mégsem lehetünk teljesen elégedettek. Ez a kriminek nevezett filmpótlék bárhogy is nézzük, kritikán aluli volt, s nemcsak a nézők, de a hivatásos tévékritikusok is egyetértettek abban, hogy a mi ügyeinket nem kellene ilyen alkotásokkal lejáratni. A kritikák egymást múlták felül e bűnügyi szomorújáték bírálatában: volt olyan kolléga, aki reménytelenül dilettánsnak nevezte. Mások nem mentek ennyire messzire, csupán a hazai valóság ismeretét, a humort, az izgalmat és a mondanivalót hiányolták a filmből. Egy, csak egy legény — azaz, bocsánat: hölgy — van talpon e vidéken, aki megpróbálta kedvező színben feltüntetni ezt a szürkeséget. A Magyar Nemzet kritikusa a tévéjáték kapcsán csak a magasröptű szereposztással foglalkozik, s megállapítja, hogy *még a (szinte) szótlan mellékszerepeket is remek színészek játszották, a fő szerepeket meg jó színészek kapták.*

Még csak meg sem fordult a fejemben, hogy ez az országos ellenérzést kiváltó alkotás azért kapott jó kritikát a Magyar Nemzetben, mert a forgatókönyv és a kritika írója egyazon újságnak a munkatársai. Ellenkezőleg, még valami halvány büszkeség is eltöltött: íme a cáfolat az ellenségeink által szajkózott véleményre, miszerint nálunk egyformák az újságok, mindegyik ugyanazt írja. Azután egy újkori példázat jutott az eszembe arról, hogy mi a hasonlóság a statisztika és a bikini között? A válasz: sok mindent megmutatnak, de a lényeget mindkettő eltakarja. Úgy látszik, e tapasztalati népi bölcselet bizonyos esetekben tévékritikákra is érvényes.

(Gömbfejűek) Két napon belül kétszer is láthattuk Kovács Tituszt a képernyőn, s akik arra számítottak, hogy Mednyánszky Cézárnál kevésbé elviselhető szerepben már nemigen fog feltűnni, tévedtek. Igaz, akkor még nem sejthettük, hogy a *Mint oldott kéve* befejező epizódját követő estén vetíti majd televíziónk a már címében is sokat ígérő *Harmodios és meg kell dögleni* nevű agyrémet. Mivel úgy gondolom, nem minden néző tudta követni a történetet, számukra megpróbálom röviden elmesélni a film tartalmát.

A fiú — őt játssza Kovács Titusz — retardált napköziskként fekszik egy ágyban, időnként egy, a fején harisnyanadrágot viselő gömbfejű a szemébe világít valami furcsa elemlámpával, minek hatására a fiú egyre csak azt kérdezi a szüleitől, hogy mennyit fizettek érte, azok valami miatt nem mondják meg neki, miközben egy rosszul felidegesített választási malac hangjára emlékeztető zene festi alá a mondanivalót, mígnem feltűnik a lány, aki a fiú húga, szeretkezik a bátyjával és kiabál, hogy őt sem megerőszakolni, sem elrabolni nem akarja senki, látjuk a megtört szülők szomorú arcát, akiknek el kellett adniuk vagyonukat, hogy ki tudják fizetni a váltságdíjat, szerencse, hogy minden biztosítva volt, még az a két kutya is, amelyek széttépték az időközben gömbfejűvé vált fiút, aki szintén biztosítva volt, csupán a nézőt nem biztosították, de remélhetőleg az Állami Biztosító emberei már dolgoznak egy tévébiztosítási formulán, mely csekély összeg befizetése ellenében kárpótolja a nézőt az egyes műsorok megtekintésekor szerzett szervi és idegi károsodásaiért.

Ez röviden *Harmodios* tartalma, s akinek még ezek után sem világos, az jobb, ha megfogadja Nagy Richárd tanácsát. A televízió elnöke ugyanis néhány hónappal ezelőtt a 66 című műsornak a televízióról szóló adásában a következő gondolattal fejezte be a vitát: nem kell mindig tévét nézni!

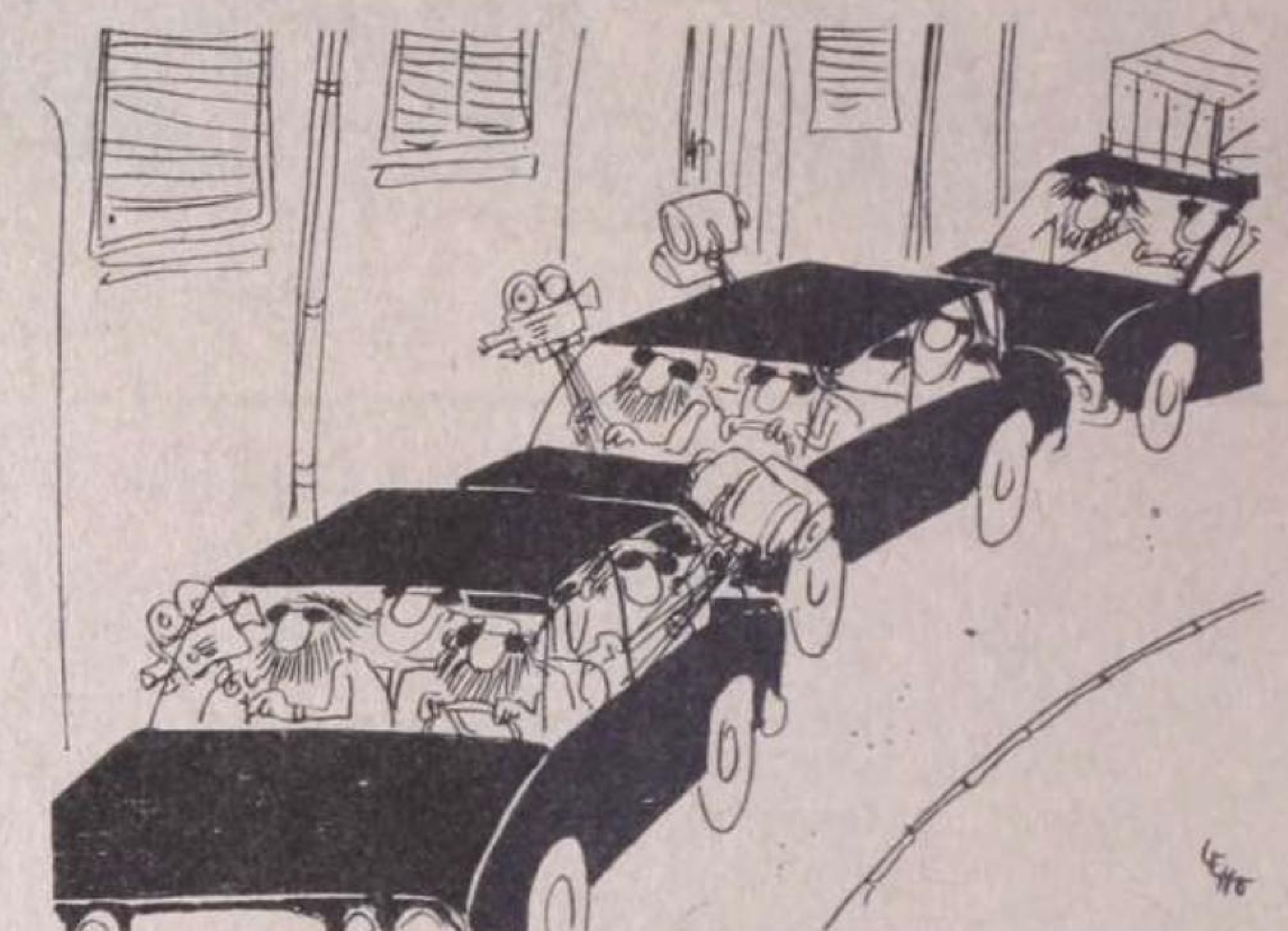
Föld S. Péter

FILMÁTVÉTEL A TÉVÉNÉL

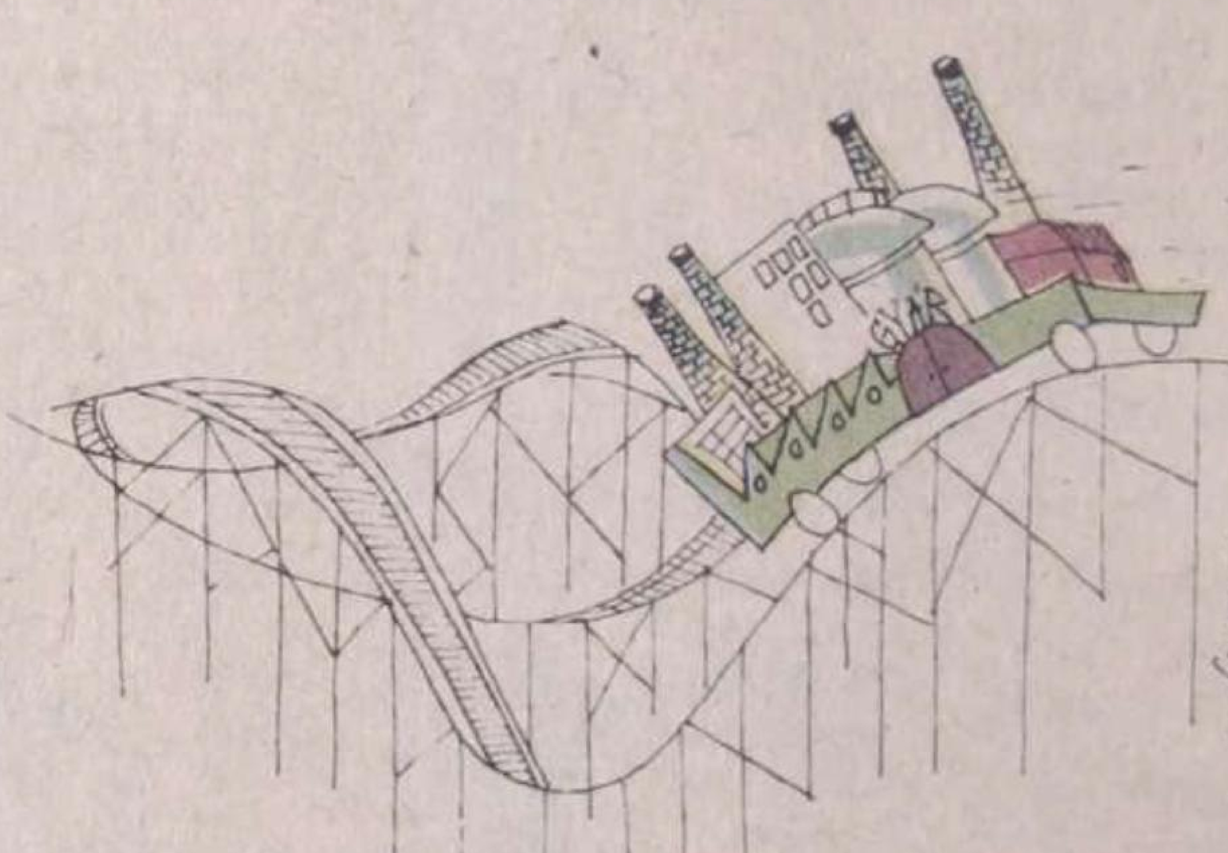

– Sajnos, nem adhatjuk főműsorban, ahhoz nem elég unalmas.

AZ ELSŐ HAZAI MAFFIA

HULLÁMVASÚT

DIVATOS TRIKÓ

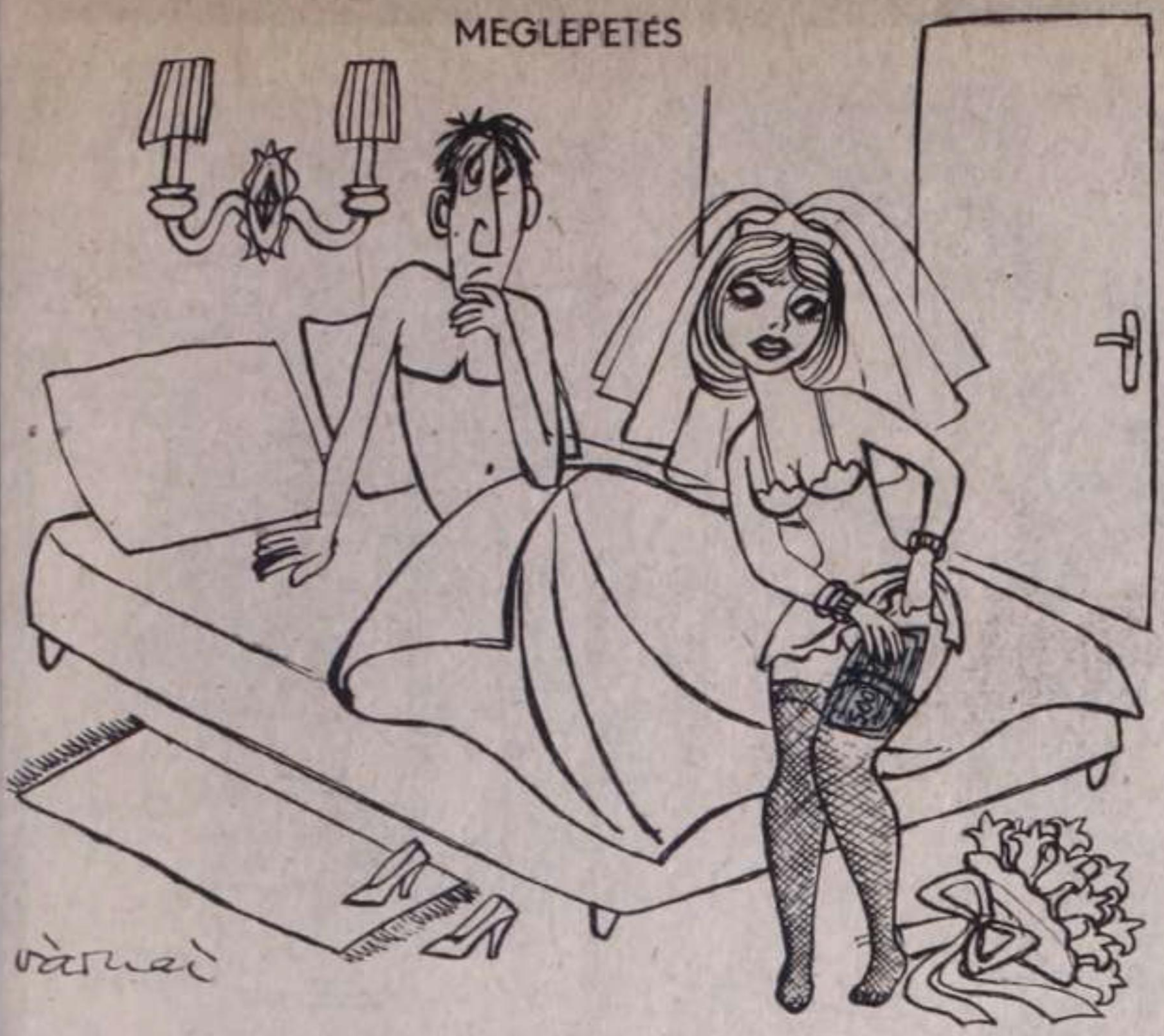

– Megint nőtt egy fél millimétert!

Piaci jelentésünk:

MÁJUSI PRIMŐR ARANYAT ÉR!

MEGLEPETÉS

Hernádi—Jancsó—Gyurkó:

KECSKEMÉT IS KIÁLLÍTJA NYALKA VERBUNKJÁT...

– Hagyja csak fent a transzparenst, Jani bácsi, ki tudja, mit hoz a jövő . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Reklám egy angol cipőboltban: „Rendkívüli árleszállítás. Az, aki 15 fontért vásárol egy cipőt, a másikat ingyen kapja.”

*

— Géza ma nagyon illetlenül viselkedett velem — panaszkodik az anyjának egy fiatal lány. — Hogy álljak rajta bosszút?

— Menj hozzá férjhez.

BAKI BAKI HÁTÁN

Némelyek „egy, a nemzeti gondolkozásban *Apáczai Csere és Zrinyi óta feldobott viharkosár* figyelmeztető hatására gondolnak”, legalábbis egyik folyóiratunk cikkírója szerint.

Jelentem: nem tartozom közéjük. Már csak azért sem, mert ez az évszázadok óta feldobált viharkosár fránya egy szerzet lehet. Gondolom, ha feldobják, piros, ha leesik, szétmegy. (A nemzeti gondolkozásban, természetesen.)

●

Kiváló pszichológusunk egyik cikkéből: „A statisztikai adatok szerint *sokkal több iskolás korú értelmi fogyatékos él hazánkban, mint felnőtt.*”

Felnőtt, gondolom, úgy 8—9 millió élhet hazánkban. Ha az iskolás korú értelmi fogyatékosok ennél is többen vannak, akkor sürgősen szólni kell Czeizel Endrének: csináljon valamit, hogy a gyagyák egy kevés időre szüneteltessék azt a fene nagy szaporodásukat.

●

Előnyös, hallom egy okos tévényilatkozatban, ha „az üzletvezető számlákkal igazolhatóan *viszi az árat*”.

Tessék mondani: hova? Reméljük, nem fölfelé!

●

Egy, az „okoz” és a „szerez” közti szerepmegoszlásról szóló — és mi tagadás, szerénységemmel is vitatkozó — nyelvészeti cikk utolsó két mondata: „Nyelvművelői tanulságként is levonhatunk valami következtetést. Nem reménykedhetünk abban, hogy a természetes szabályozás eredményeként ma tapasztalható szerepmegoszlás a két szó között mesterséges törekvések nyomán valaha is *egészen teljessé* alakulhat.”

Eszerint, ha jól értem, *hiányosan teljessé* fog alakulni. Nyelvművelői tanulságként, persze . . .

●

„Meg is tenném főszerkesztőmnek a kiegészítésünket szorgalmazó javaslatomat” — olvasom egyik lapunkban.

Hogy aztán milyen főszerkesztő válnék a javaslatból, az már más — hm — *lapra* tartozik.

●

Egy kosárlabda-mérkőzés tudósítója szerint a pályán „nagy óriások” csatája folyt.

Az icipici óriáskák pedig ott ültek a nézőtéren.

●

„A jellegtelenségből való kilépésnek számos módozata van” — írja egy díszlettervező.

Szerintem a jellegtelenségből kilépni csupán egyéni jelleggel lehet, módozattal egy árva darabbal sem.

●

Kedvenc irodalmi hetilapom legutóbbi számában nem jelent meg Juhász Ferenc-vers. Sem egy-, sem másfél oldalas.

Hiába, no, tavasz van. Ilyenkor — úgy látszik — a szerkesztők is szórakozottabbak.

Tímár György

Magyar LEGO

Nem vesszük észre, ami az orrunk előtt van, sőt, tornyosul! Ami a játékboltokban évek óta a legnépszerűbb hiánycikk volt, a LEGÓ, nem hiánycikk többé: piacra dobtuk a magyar LEGÓ-t. És még ha csak a piacra dobtuk volna! De mindenhová, ahol élelmiszer, zöldség, ital, édesség kapható, sőt éttermek elé is, eszpresszók elé is, büfék elé is. A magyar LEGÓ ott hever az utcán, csak fel kell érte mászni, mert kétemeletesen hever, viszont némileg összerakva, tornyokban, várfalakba, nem úgy, mint a hiánycikk-LEGÓ, amely egy dobozban is elfér, amíg a magyar LEGÓ dobozolásához a békásmegyeri lakótelepet kellene felhasználni.

Az összerakós magyar LEGÓ színes elemekből készült, éppúgy, mint az eredeti LEGÓ, attól függően, hogy kólát, márkát, sört vagy másnevű italt rekesztenek beléjük; műanyagból készültek, hasonlóan az eredetihez, tehát akár mosni is lehetne őket; a rekeszelemek alja a másik tetejére illeszthető — így épül a magyar rekesz-LEGÓ — a továbbiakban *REGÓ*.

A REGÓ-val Dunát lehetne rekeszteni, de egyelőre csak a járdák forgalmát rekesztik el. A játék szépségét értő boltosok gondosabban építkeznek a gyalogjárdán: van, aki aranykaput épít a bolt elé, de láttam már diadalívet, minaretet, sőt, a londoni híres Tower-hídat is REGÓ-ból amely alatt — alkonyat után — a járókelők gyertyafény mellett keringőztek, hogy átjussanak az építményen. REGÓ-ból — ha a bolt forgalma nagyobb — készíthető várkastély, alagút és amfiteátrum, ha megfelelően körberakják és elég nagy tér van hozzá az üzlet előtt. A kisebb boltok szívesebben építenek szarkofágot, totemoszlopot és nyúlgátat.

Most az alábbi nyilatkozatot sietek közzétenni:

Hogyha hétvégén egy boltvezetőnek azt jelentenék, hogy hiányzik az ajtó elől egy csomó rekesz, ne fusson a rendőrségre: én vittem mindet el, REGÓ-elemnek és hétfőn, hajnalra, hiány nélkül ott lesz

mind, ahonnan elvittem. Nekem ugyanis nincsen hétvégi házam, de szeretnék a nyáron egy-egy szombat—vasárnapot eltölteni, hol itt, hol ott, a Balatonnál, a Mátrában vagy a Tiszán. Rekesz mindenütt van, nem kell Pestről cipelni, az autóm tetején, a csomagtartóra felfér annyi, hogy három fordulóra kiteljen belőle egy kis hétvégi REGÓ-ház.

A REGÓ-házat, számításom szerint tizenöt perc alatt fel tudom építeni. Előnyei pompásak, csak néhányat hadd említsek belőlük:

Nem jelenthetnek fel engedély nélküli építkezésért, mert mire feljelentenének, már le is bontottam és visszavittem a helyére.

A rendőröknek sem tűnik fel, legfeljebb azt hiszik, hogy egy kis büfét takarnak el a rekeszek, ahol üdítő italt árulnak és csak nem járják körbe az építményt, hogy melyik felénél áll a büfé.

Ha szépen süt a nap, nyugodtan leemelhetek egy REGÓ-elemet a házam tetejéről és elmehetek vele venni egy rekesz sört.

Somogyi Pál

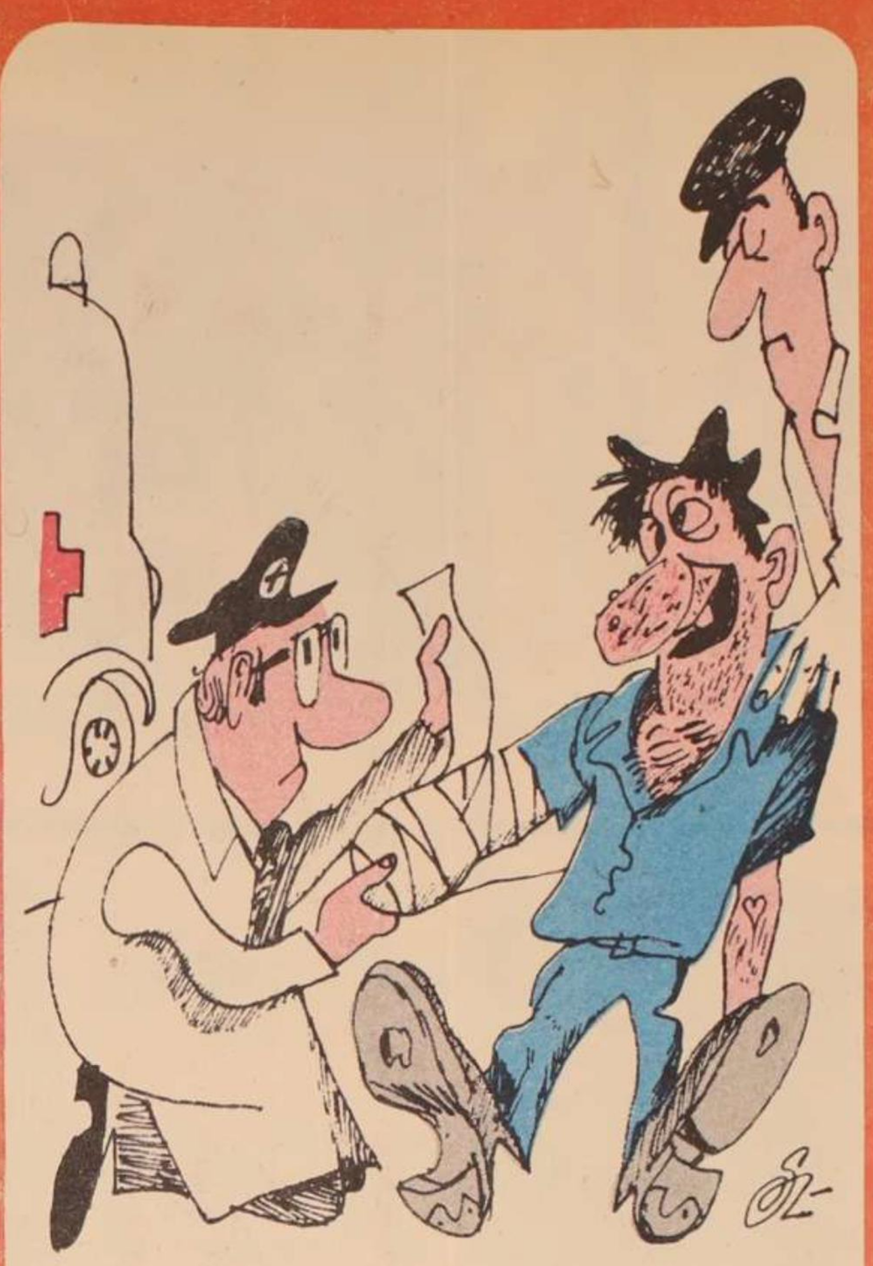
Elsősegély

– Az a helyzet, hogy az összes ápolónőnk férjhez ment...

FEJLETT ORSZÁG

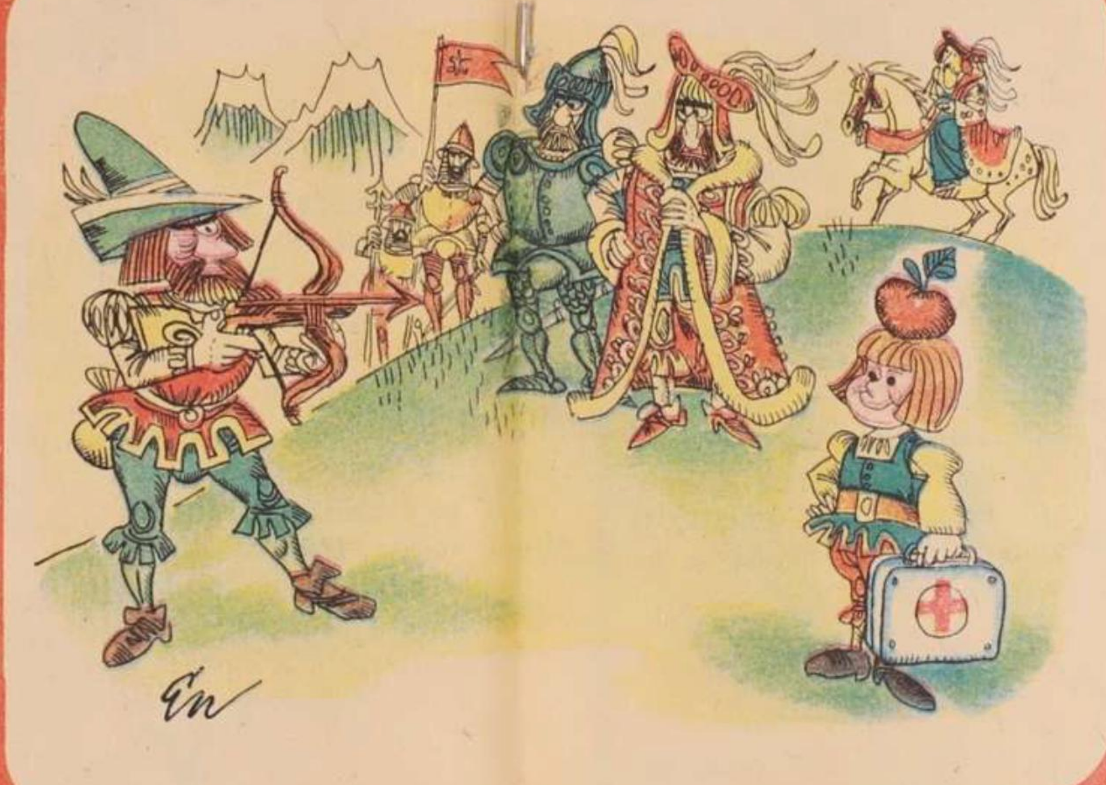

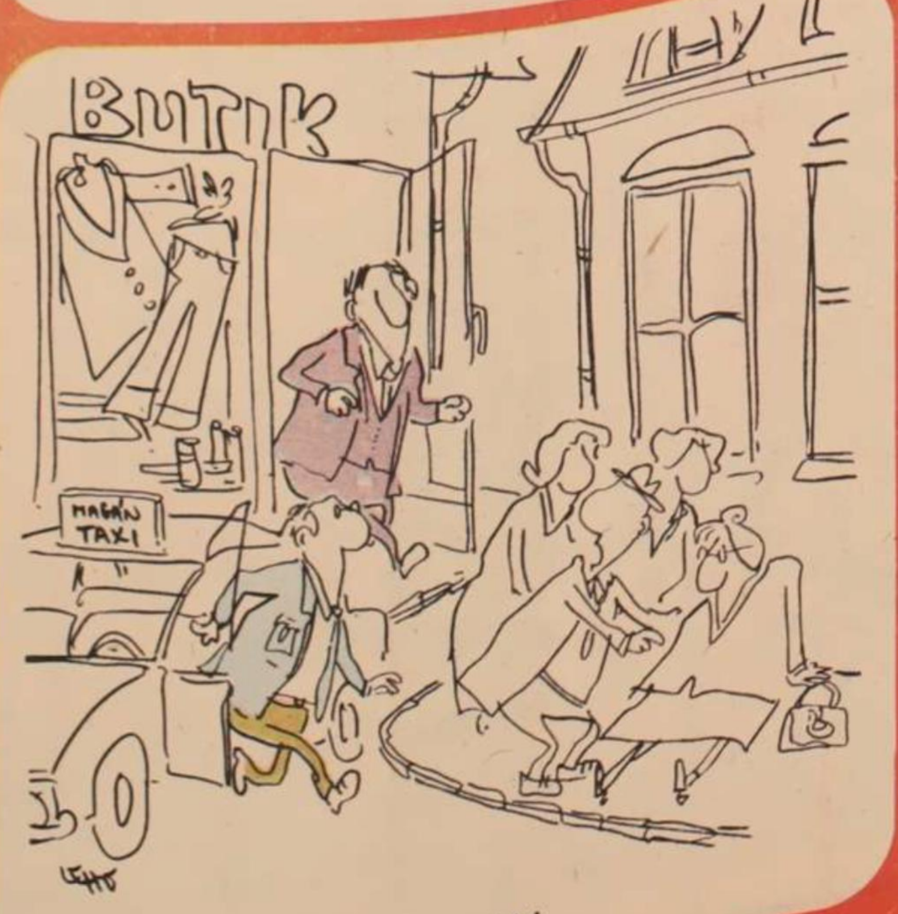
– És nem tudna még egy százast is adni?

AUTÓSÖSZTÖN

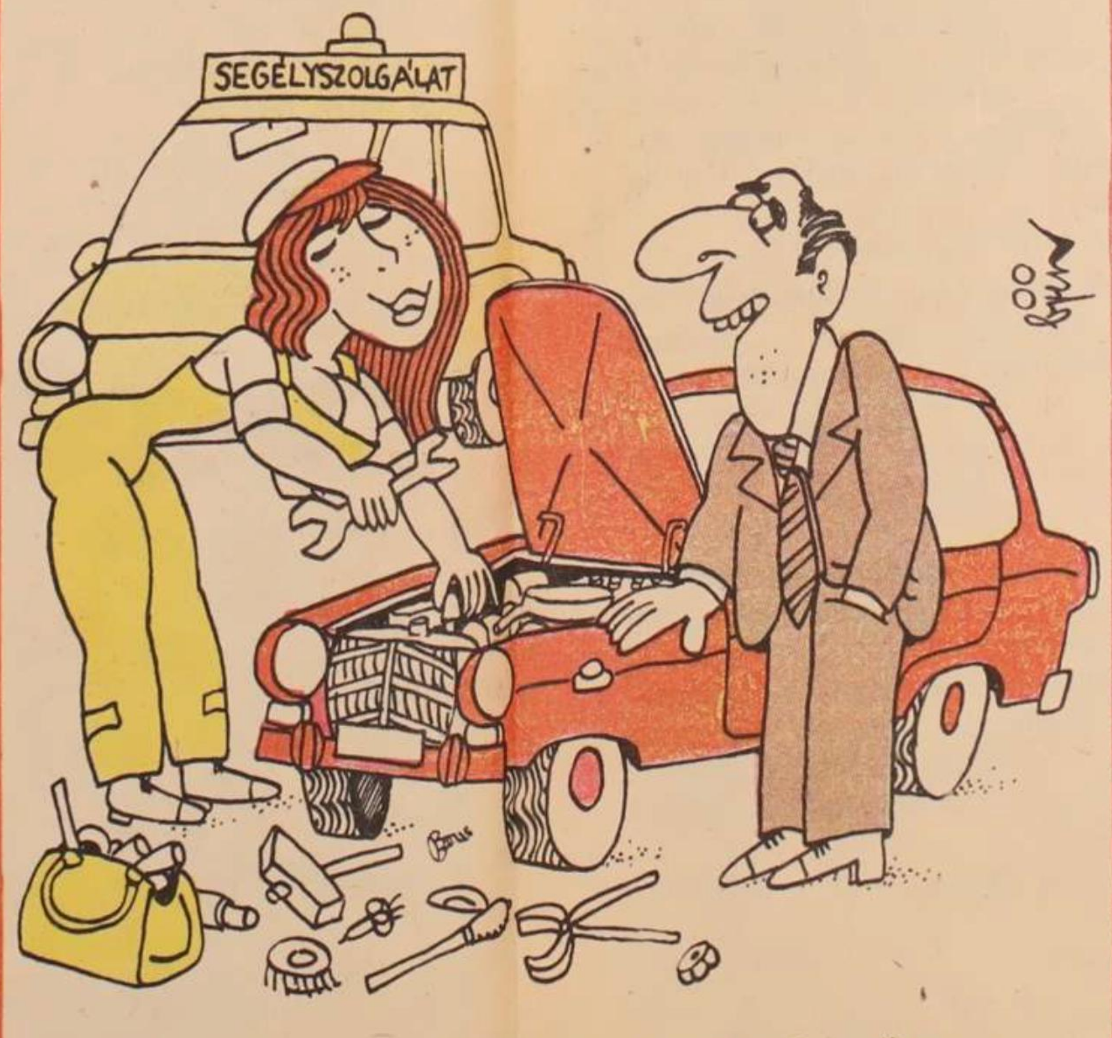

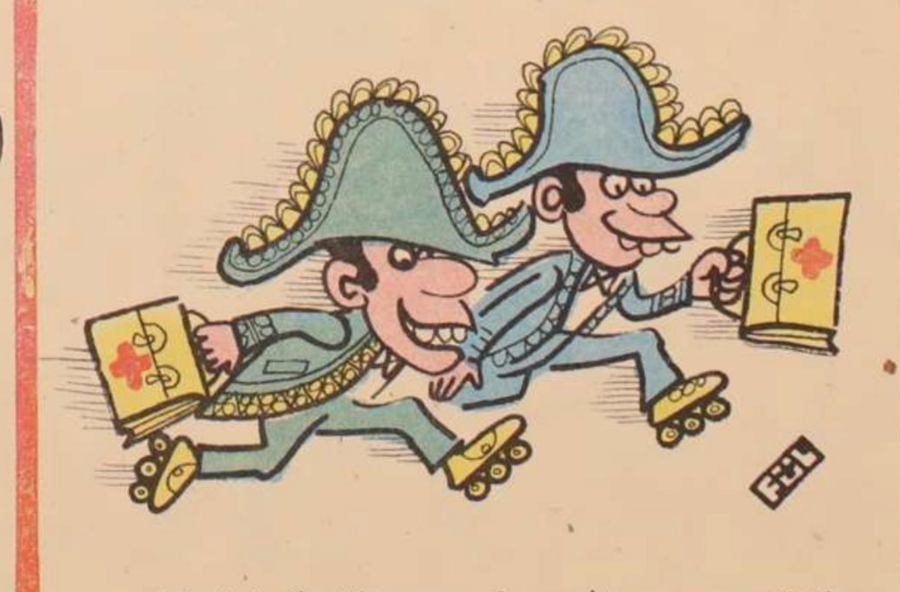

– Orvos ! ! !

– Egyébként a házasságom is el van romolva, Angyalka...

NEHÉZ IDŐK

– Megint sikerült szerezni egy kis gyorssegélyt!

FUTOK A RABLÓK ELŐL

Beültem egy csendes presszóba a világ gondjairól elmélkedni.

— Kérek egy dobozos sört, amin fácán van, és egy doboz cigarettát, amin púposteve van! — mondtam a felszolgálónőnek, mert elmélkedés közben sok gondom volt.

— Sajnos, fácános sörrel és tevés cigarettával nem szolgálhatok — törülte le az asztalt a felszolgálónő. — Tetszik tudni, nálunk bizonyos importkorlátozások vannak. De tessék játszani a szép, új nyugati játékautomatánkkal, abból van itt három is!

Félkarú rablókkal nem játszom — akartam válaszolni neki, azonban odalépett hozzám egy úr, s barátságosan hátbavert.

— Segíts ki, apuskám, két fémtízessel, mert a gép elnyelte az egész fizetésemet! Szeretném visszanyerni — szólt könnyes szemmel.

Adtam neki kettőt, aztán átszaladtam egy kisvendéglőbe.

— Kérek egy strassburgi tojást! — mondtam a pincérnek.

— Sajnos, bizonyos importkorlátozások vannak nálunk, de tessék játszani a szép, új nyugati játékgépeinkkel! — felelte a pincér.

— Ne nézzen fejőgépnek! — néztem rá, de odajött hozzám a főpincér.

— Váltson fel a kedves vendég egy ötszázast fémtízesekre! — kérte. — Ugyanis esküvő van nálunk, és a násznép a menyasszonytánc helyett a nyomós rablóval akar játszani!

— Vigyázat! — léptem a násznagy lábára. — A nyomós rablóval drágább a tánc, mint a menyasszonnyal!

Utána kirohantam az utcára, s átfutottam a tilos jelzésen. Az úttest közepén egy szép, új nyugati félkarú rabló irányította a forgalmat. Nem dobtam be neki egy százast, hanem bemenekültem előle egy zöldséges üzletbe.

— Kérek egy csomag köménymagot! — mondtam odabent nagy zavaromban.

— Azt nem tudok adni, mert bizonyos importkorlátozások, de tessék játszani a köménymag helyett a játékgépünkkel! Az is nyugati — mutatott a déligyümölcs helyén álló rablóra az eladó.

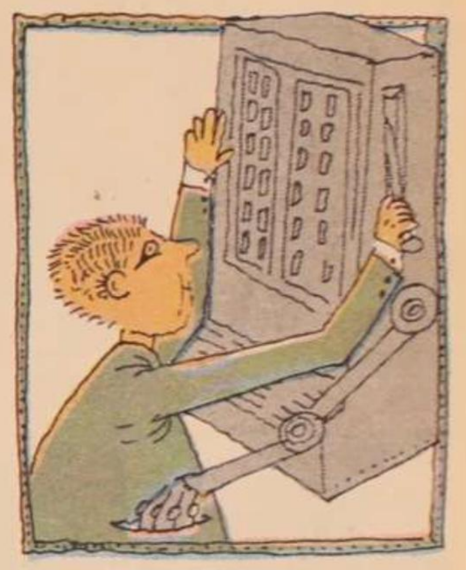
Mielőtt ő is részesült volna a rabló haszonkulcsából, felugrottam egy autóbuszra.

— Köszöntöm kedves utasainkat, a végállomásig játsszanak a peronon a szép, új nyerőgépünkkel! — szólt bele a mikrofonba a sofőr.

Betörtem a vészkalapáccsal az ablakot, s berepültem egy közértbe.

— Kérek egy vaníliarudat! — dadogtam ijedten.

— Jelenleg nincs, mert bizonyos importkorlátozásaink vannak — magyarázta az üzletvezető. — De a vásárlók megnyugtatására mi is beállítottunk egy szép, új nyugati játékgépet.

A rabló elől átszöktem egy illatszerboltba.

— Engem üldöznek! — kiáltottam. — Kérek egy olasz szappant, egy svájci dezodort és egy német szemspirált! — mondtam, hogy addig is megvédjenek.

— Én nem leszek jó?! — bújt elő erre a pult alól egy szép, új nyugati játékautomata, pedig Európa több országából kitiltották.

— Itt a tatárvész! — szaladtam körbe az országban a véres karddal, majd bemenekültem egy templomba, mint abban az időben a magyarok.

— Egy Wartburg-féltengelyt szeretnék a kocsimhoz! — imádkoztam, hátha odafent segíthetnek.

— Sajnos, nálunk is bizonyos importkorlátozások vannak! — közölte lelki füleimmel egy hang. — De játssz, fiam, a szép, új . . .

Mint őrült spuriztam hazafelé. A sarkon egy kifestett női játékrablógép állt.

— Dobj be, szép fiú, pár fémtízest, nálam nyerhetsz! — szólított le.

— Maga rosszabb, mint azok a nők! — szedtem nyakam közé a lábamat.

Otthon fejjel bújtam a párnám alá. Az ágyban egy szép, új nyugati rablógépnő feküdt mellettem. Bedobtam neki egy fémtízest, s megnyomtam. Egy narancsot, egy citromot és egy banánt mutatott. Nem nyertem. Csak ha három egyforma gyümölcs állt volna egy sorban. Most keresem annak a szép, új nyugati szerencse-játékautomatának az ismeretségét, amelyik egy fémtízesért három hazai primőr paradicsomot mutat. Álmomban.

Tormai László

– És nyereséges ez a verscsináló gép? Mennyi most a vers világpiaci ára?

MAGÁN-KÖNYVKIADÁS

Csak úgy firkálgatok

MEGHÍVÁS

A napokban, régi családi képeket nézegettem. Ki is ez a hatalmas, bajuszos férfi? Persze, Sanyi bácsi volt... Réges-régen, amikor kisgyerekek voltunk, nálunk járt vendégségben. Nagy hangon beszélt, hatalmasakat evett és ivott, félelmes bajúsza akkora volt, mint egy seprő. Ebéd után barackot nyomott a fejünkre és harsogva kijelentette:

— Amelyitek jó, azt máris viszem magammal vendégségbe, Aranyosmarótra.

Testvéreim elé álltam, két karommal takartam őket és szepegve mondtam: Sanyi bácsi kérem, mi rettentően rosszak vagyunk, mi akkor is rosszak vagyunk, amikor alszunk, de van a szomszédban egy nagyon jó kislány, az Editke...

FEJLŐDÉS

Lopunk.

Lakóházunkból a liftből kilopták a tükröt. A szomszéd szálloda mosdóiból az összes csaptelepet. Legutóbb könyvtáros barátom bánatosan mesélte: a könyvtár elől elkötötték a biciklijét.

— Persze, némi fejlődés van a dologban — tette hozzá. — Legalább a könyvtár ajtajáig eljött...

NINCS VÍZ

Mosogatok. És egyszerre nincs víz. Mert ez olyan ház, itt hetenként ötször se szó, se beszéd, elzárják a vizet. Nyakig mosogatószerhabban tartom a piszkos tányért és dühöngök.

Meg fogom verni a szomszéd házban lakó szerelőt, mert biztosan megint ő bütyköl és elzárta a vizet.

Meg fogom verni az IKV-t, mert tíz éve könyörgünk, hogy csináltassanak elzárót a ház főcsapjánál, de nem csinálnak.

Harmincnyolc évvel ezelőtt persze örültem volna napi fél vödör víznek is. És nem volt mosogatnivalónk, mert nem volt mit enni.

Csak olyasmin érdemes dühöngeni, amin öt év múlva is dühöngenék. A mai mosogatáson biztosan nem.

Olyasmin érdemes csak dühöngeni, amin ötven év múlva is dühöngenék. Ötven év. Jó vicc. Amikor majd száztizenhat éves barna kislány leszek.

Ha nincs víz, nincs víz, legfeljebb nem mosogatok. Összetöröm a tányérokat.

Ha van az állatkertnek eladó tevéje, megveszem, az a púpjában tárolja a vizet. Persze, ha gondos háziasszony volnék, kannában is tárolhatnék vizet.

No, ebből elég volt, hagyom a mosogatást a fenébe, kinyitom az összes csapot, majdcsak megindul a víz. Én meg bemegyek a szobába humoreszket írni.

Mi ez a csöngetés? Ez az őrült drótrángatás? Ez a félrevert harang?

Az alattunk lakó dörömböl, üvölt, rúgja az ajtót.

Van víz.

Már egy órája.

ÉBERSÉG

Író-olvasó találkozóra hívtak. Háromkor megjelenik lakásomon két férfiú. Bemutatkoznak. Gépkocsivezető és művelődési ház igazgató. Miért jöttek ilyen korán, csak este hatkor kezdődik az előadás, és mindössze hetven kilométert utazunk.

— Mert előtte el kell intézni egy betörést — így az igazgató.

Kerekre nyílik a szemem.

— Micsodát?

— A lakásomat kell feltörni. Mivelhogy együtt indultunk el reggel a feleségemmel. Ő kollégiumi igazgató, Miskolcra utazott. Bezárta az ajtót. És én az otthon maradt zakómban felejtettem a saját kulcsomat. Majd betörjük az ajtót.

Ő tudja. Lelke rajta. Még meg is nyugtat: máskor is megtörtént.

Az igazgató szép kis házacskában lakik. Sarokház. Három utcára nyílik. A verandára öt lépcsőfokot kell felmenni. A két férfi leteszi a kabátját és vállal neki a masszív barna ajtónak. Ha volna álkulcsom — így a sofőr —, könnyebben menne. De sajnos ez Wertheim zár.

Csak bámulom őket. Hó-rukk, hó-rukk, újra neki, megint neki. Recseg az ajtó de nem törik be. Azt mondja a sofőr, neki van a kocsiban egy kisbaltája, nyolc forintért vette a bizományiban tokostul, majd azzal. Verik a lakatot a kisbaltával, fogókat, franciakulcsokat, amit találnak a szerszámosládában, mindent előhoznak. A három utcán jár a nép. Buszmegálló. Óvodából hozzák haza a gyerekeket. Trécselő asszonyságok. Oda se néznek a kalapálásra, fejszecsapásokra, hó-rukkra, orditozásra. Senki meg nem kérdi, hogy ugyan már, miért tetszenek betörni azt a kaput? Mintha csak a londoni bankrablásnál lennénk, olyan nyugodtan dolgoznak. Én meg csak állok, nézem elképedve. Végre enged a zár, szakad kifelé ajtófélfa, faldarab, hatalmas csörrenés, a hétsz... — mondja az igazgató —, ott a sarokban a fogas alatt két nagy üveg málnaszörp, azok törhettek el. Bizony azok. Piros, ragacsos lé csurog le a lépcsőn. Vérnek is beillene. És még mindig senki se jön oda, senki se szól, senki sem érdeklődik, hogy kit tetszettek meggyilkolni. Délután négykor, ragyogó napfényben, három főutca torkolatánál.

— Hát megáll az ész, hogy milyen közönyösek a népek. Hogy az orruk előtt lehetne kirabolni egy házat — meséлем este férjemnek a nagy kalandot.

— Igen — mondta elismerősen. — És te, amíg falaztál nekik, honnan tudtad, hogy az, aki érted jött, akit életedben először láttál, a saját lakását törte fel?

A BŰN

Barátnőm vagy tíz éve cukorbeteg. Tartja a diétát, rendesen tartja, de hát ő is csak ember, olyan jó volt az orvosi vizsgálat eredménye, hogy nagy lelkitusa után bement egy cukrászdába és rendelt egy süteményt. A kislány hozta a tortát és a számlát: tizenkét forint. Barátnőm úgy érezte, a bűnben gavallérnak kell lenni, és átadott húsz forintot.

A kislány rámosolygott:

— Kedves egészségére kívánom.

— Egészségemre? — hökkent meg barátnőm. És otthagyta a tortát.

REPÜLÉS

— Mi van veled? — kérdem ismerősömet, akinek keze, lába gézpólyában van.

— Kérlek, ott álltam az első emeleti lépcsőfordulóban és egyszerre az a csodálatos érzésem támadt, hogy ha akarnám, repülni tudnék.

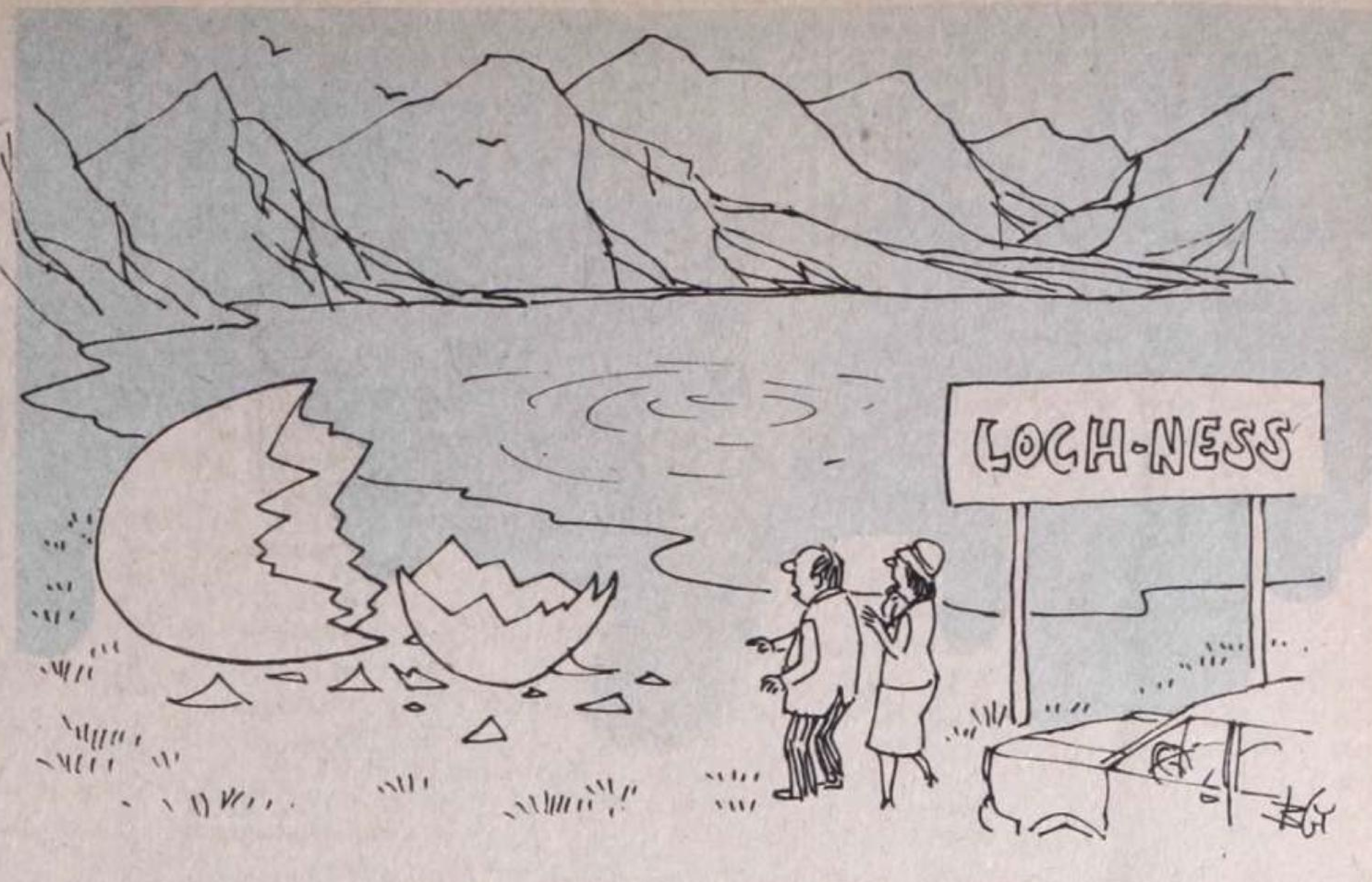
— És?

— Nem tudtam.

Fehér Klára

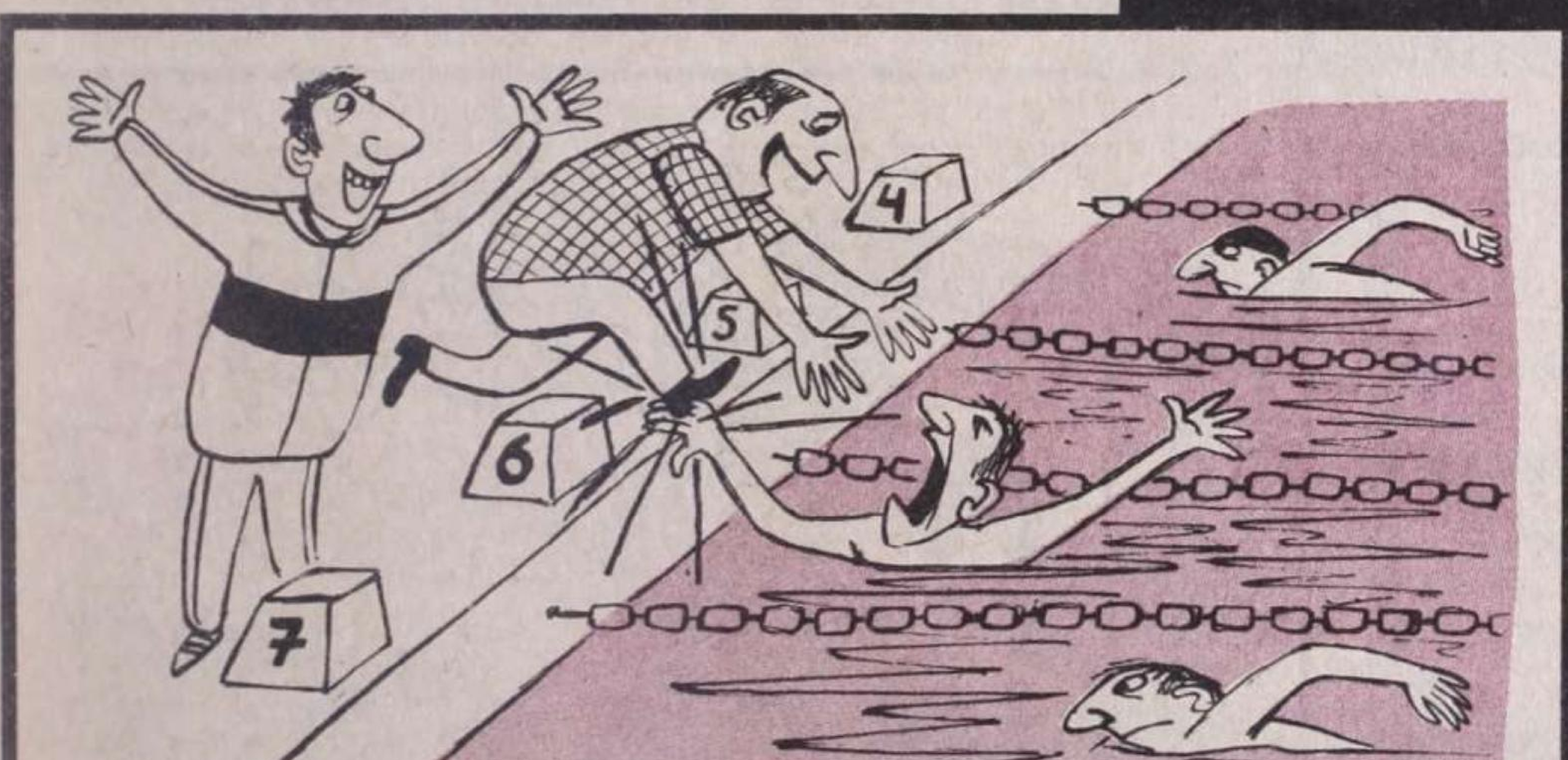
PORT

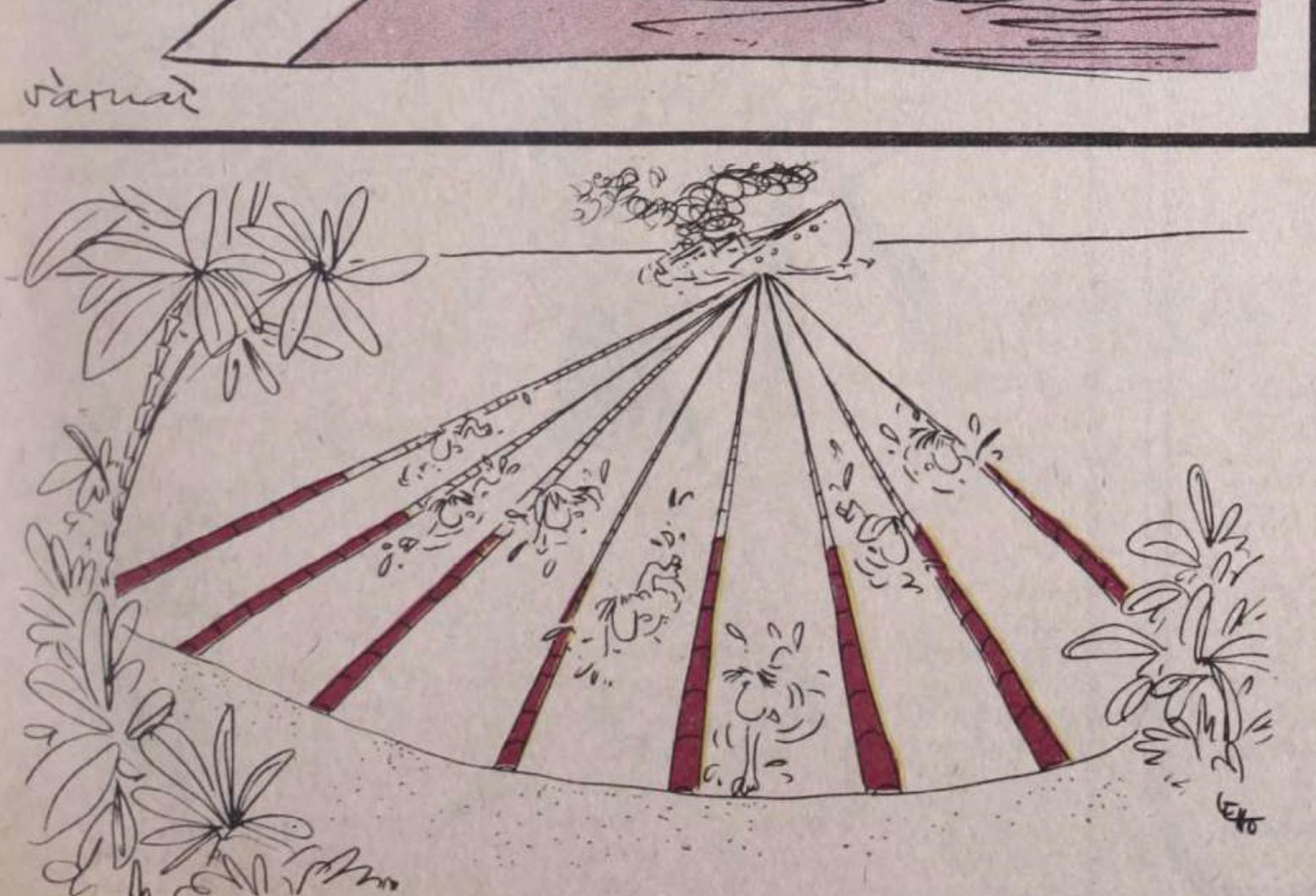

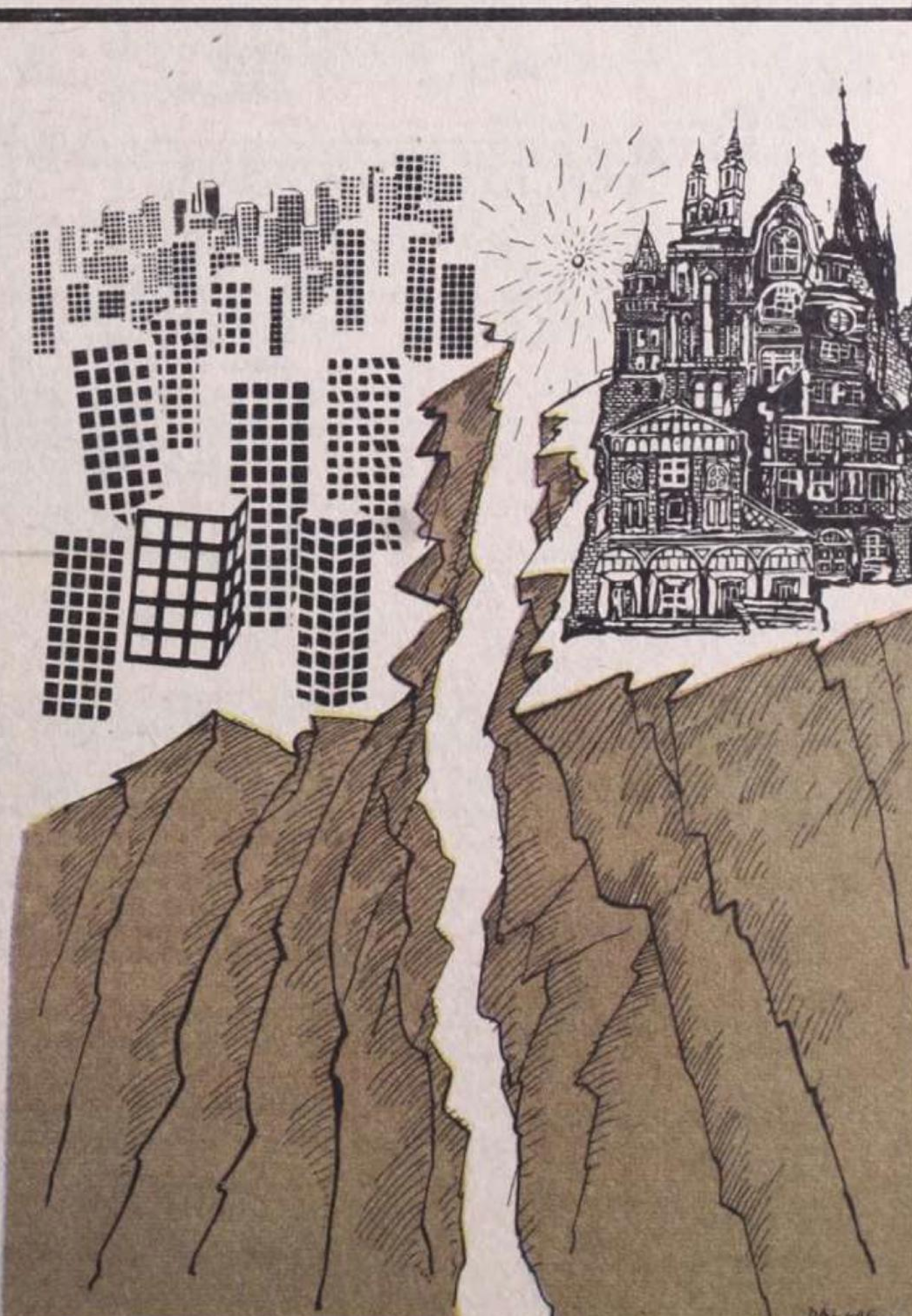

SAJDIK,
BRENNER,
FÜLÖP,
VÁRNAI,
DALLOS,
LEHOCZKI

LIKVIDÁLÁS

Barnamedvét lőttek a zebegényi erdőben — olvasom a Hétfői Hírekben, s olvasom még azt is, hogy tulajdonképpen miért kellett likvidálni a szerencsétlen állatot, amikor az nem bántott senkit, s amikor hazánkban a vaddisznótól a szarvasig mindenféle nagyvadat csak engedéllyel lehet kilőni?

Hát igen, ezt a kérdést én is föltettem magamnak, tudván, hogy hazánk nem tartozik a medvékben gazdag országok közé, sőt. Magyarországnak ez az egy zebegényi medvéje volt néhány napig, esetleg néhány óráig. Matematikailag kifejezve tehát hazánkban tíz és fél millió emberre esett egy medve, de ebbe nem halt bele senki. Aztán viszont a medvének esett vagy két tucat vadász, ez viszont annak életébe került.

A barnamedve kapcsán eszembe jutott, hogy tavaly milyen körültekintően bántak egy vágóhídi szállítmányból olajra lépett s először bikának nézett üszővel. A szarvasmarhát szép óvatosan, a megfelelő szakemberek bevonásával bekerítették, majd kábító lövedékkel egy kis szundikálásra késztették. Nem lehetett volna ugyanezt csinálni a barnamedvével is? Nos, én tudom, hogy miért nem tették ezt: marhahúst ugyanis jelentős mennyiségben exportálunk, de medvehúsról nincs tudomásom. Meg aztán barnamedve legfeljebb egy akad egy fél évszázadban a hazai erdőkben. De marha?! És hát a többségi érdekek mégiscsak számítanak.

Belegondolni is rossz, mi történt volna, ha mondjuk egy békésen legelésző elefántcsordát vesz észre valaki a Margitszigeten. Vagy vízilovak tűntek volna fel a Rottenbiller utcai törésnél. Sorsuk rövid idő alatt megpecsételődött volna, hisz akár a barnamedvére, úgy az elefántra és vízilóra sincs vadászati tilalom hazánkban — mivel eme vadállatok sem kifejezetten jellemzik a magyar tájat.

Persze, jól tudom, hogy a medve hazánkban maradása jelentős bonyodalmakat okozott volna, így többek között át kellett volna írni a hazai állatvilágról szóló tankönyveket, mert ezekben a barnamedve még nem szerepel. Ismerve a hazai tankönyvellátást, ez cseppet sem lett volna könnyű feladat, hisz bizonyos tankönyvek még ritkábbak, mint a barnamedvék. Így viszont semmi gond, se barnamedve, se tankönyv. Csak ez utóbbit vajon kik lőhették ki?

Vezda János

AZ OLVASÓ OLDALA

Hajnal-dosszié

VEGYES TÉMÁK

A mai napig csak mosolyogtam a Hajnal-dossziéban felvetett témákon, de az autókérdéshez már hozzászólok. Szerintem a Hajnal úr autóját sárga megkülönböztető jelzéssel kellene ellátni, vagy ha javaslatom nem elfogadható, akkor még mindig ott vannak a sárga (dili) házak is.

Tóth Tamás
Győr, Bacsó Béla u. 87. 9023

■

Nem értek egyet Pálinkás Emil hozzászólásával. Vajon ő miért nem adna kocsit annak, aki már követett el közlekedési vétséget? Hajnal Csaba észrevételei nem alaptalanok, de azért mennek neki, mert most úgy látszik, van valaki, akit nyugodtan lehet „cikizni", bírálni.

Vajda Zoltán
Kaposvár, Szántó I. u. 11. 7400

■

Ellenállhatatlan jókedvre hangolt a Hajnal-dossziéban Kozma Pál (Szolnok) és Horváth Ferenc hozzászólása. Szerintem igen szórakoztató az agonizáló karmestereket nézni a tévében, s ugyanígy imádom a súlyemelő versenyek közvetítését, főként azokat a grimaszokat, melyeket a versenyzők vágnak.

Kovács Gyuláné
Miskolc, 3535

■

Mélységesen egyetértek Kozma Pál levelével, a televízió nem koncertek közvetítésére való, mert a zenét hallgatni kell és arra ott van a rádió. A tévé amúgy sem kényezteti el a nézőket, kivált a fiatalokat nem. A vetélkedők — kivéve Egri úr ragyogó műsorait — is inkább a rádióba valók, mint a képernyőre.

Csobánczy Jenő
Budapest, Népszínház u. 24. 1081

APRÓSÁGOK

1

A Ludas Matyi tavalyi 47, és az idei 5. számában tettük szóvá, hogy a Hűvösvölgyben, a Szipka utca végén, rengeteg a szemét a tájvédelmi körzet kapujánál. Írásainkra választ nem kaptunk, elhatároztuk, hogy a helyszínen győződünk meg: történt-e változás?

Nem történt. Megtaláltuk itt a papírpoharak százait; tégla, cserép, gumiabroncs, üvegek, konzervdobozok, háztartási limlom, s jó karban levő kukafedél is díszelgett az árokban. A leltár fillérre egyezett, nem hiányzott semmi. Titokban reméltük, hogy a köztisztaság őrei intézkednek és leltárhiánnyal kell majd számolnunk. Ám ami késik, nem múlik. Az év végi leltározásnál majd meglátjuk...

2

Szentendre városa évről évre szépül. Hangulatos házak, műemléktemplomok és értékes múzeumok csalogatják a turistákat. Nemrégen aluljárót is építettek. A HÉV-ről leszállva, esős, zivataros időben nem szükséges sárba taposni, száraz lábbal folytathatjuk útunkat a város központja felé.

Sajnos az aluljárót nem mindenki értékeli.

Világítóberendezéseit vandál kezek megrongálták. A lámpabúrákat eltörték, több helyen megrepesztették. Tekintettel a közelgő idegenforgalmi szezonra, jó lenne a hiányokat mielőbb pótolni. Nehogy a látogatók az újonnan épült aluljárót műemléknek fényképezzék.

(f. i.)

SÉTÁL AZ EMBER AZ UTCÁN...

...és azon tűnődik, hogy az árut — akár kultúra az, akár nem — el kell adni. Ez persze nem valami nagy felfedezés, a magánszektor már jóval az állami kereskedelem előtt ráébredt erre az örök igazságra. Nem véletlen ugyanis, hogy az újságárusok standján a legfeltűnőbb helyen azok a lapok szerepelnek, melyeken meglehetősen kellemes kinézetű, rétegesen öltözött hölgyek láthatók, egyszál rétegben. Ami azonban már újdonság: a kereskedelemnek ez a módja újabban már a tudományos ismeretterjesztésben is helyet kapott. A Családi Lap kiskönyvtára jelentette meg nemrégiben a Szexuális kultúránkról szóló füzetecskét. A budapesti Rákóczi úton, az Uránia mozival szemben levő újságos is árulja ezt a kiadványt, s — nyilván sokéves tapasztalatból kiindulva — nem fedelét, hanem két belső oldalát tette ki a kirakatba, vevőcsalogatóként. Az egyik oldalon a vaginizmust, a másikon pedig a férfi nemi működést taglaló írás olvasható, olyan illusztrációkkal, melyeket korábban csupán mellékhelyiségek falára rajzolva láthatott az érdeklődő.

Amennyire örvendetes, hogy szexuális kultúránkról ma már nyíltabban lehet beszélni, annyira sajnálatos, hogy lapterjesztési kultúránkról kevesebb szó esik, azt is legföljebb ha mutatják.

F. S. P.

TÜCSÖK és BOGÁR

így nagyobb árbevételhez jut. Újabb bukfenc, újabb ellenérdekeltség: a nyomdák nyereségorientáltak, miközben a népgazdaság kontingentálni kénytelen a dotált importpapírt, tehát az az érdeke, hogy ebből minél ke-

Egyébként a nyereségorientációt is kontingentálhatnánk... különösen az anyanyelvi hét alkalmából

(A Népszavából nyírta Vincze Zoltán, tiszakécskei olvasónk)

A kétrészes, színes olasz film
JEAN COCTEAU: „A KÉTFEJŰ SAS"
című, vadromantikus drámájának szabad feldolgozása a videotechnika alkalmazásával.

Ez nyilván a kétfejű sárkány rokona!

(A Magyar Nemzetben fedezte fel T. P.)

tú a lány inkább az anyjára hallgat. Az apa a fiát rendes, becsületes, dolgozó emberré szeretné nevelni, az anya inkább mérnöknek, orvosnak taníttatná. A fiú apjára hallgatva, elmegy szakközépisko-

A könnyelmű anya!

(A Magyar Ifjúságból nyírta dr. Simon Ferenc, győri olvasónk)

TÖBB szakmával rendelkező, 36 éves, jó megjelenésű, 170 cm magas fiatalember megismerkedne olyan házias lánnyal vagy elvált nővel, aki a saját berendezett lakásába jönne, házasság céljából. Egy gyerek nem akadály. Min-

Gáláns ember! Beengedi a nőt a saját lakásába!

(A Kelet-Magyarország apróhirdetései között észlelte Nagy Attila, újdombrádi olvasónk)

Elcserélném vagy eladnám 5 szobás mellékhelyiségből álló családi házamat sürgősen. Érdek-

Ha egy családi ház egyetlen mellékhelyiségből áll, az még akkor se főnyeremény, ha a szobában forgó mellékhelyiség ötszobás!

(Beküldte Zöldi Gyula)

● *A falióra nagymutatója 10 cm, a kismutató 18 cm hosszú. Milyen messze van egymástól a két mutató végpontja 2 órakor, 3 órakor, 7 órakor?*

A másodpercmutató pedig 3 méter 22 cm.

(A szakközépiskolák III. osztályos matekkönyvében találta Bíró László, kisvárdai olvasónk)

Cikkünk nyomán

LÁTOMÁSKÖLTÉSZET

Dr. Del Medico Imre legutóbbi — Látomásköltészet — című hozzászólásával a legkevésbé sem értek egyet. Azt kifogásolja, hogy nem érti egy második osztályos gimnáziumi tankönyv egyik mondatát. Én, mint egészen közönséges kétkezi hőkezelő, tökéletesen megértettem az általa idézett mondatot s — talán mások okulására is — lefordítom, magyarról magyarra. Íme a mondat: „A forradalmat előre látó költészet Petőfi művészi világképének nagy átalakulását mutatja: az emberi élet állandónak hitt gondolatától, annak mozgalmas értelmezéséhez, a múltat központnak tekintett visszavágyódástól a jövő, a jövendő időhöz forduló, mindent összekavaró és átértelmező látomáshoz."

Baranyi András
Makó, Liget u. 9. 6900

(Köszönjük olvasónknak, hogy segíteni igyekezett egy második gimnáziumi rejtély megoldásában. Szívesen írnánk, hogy most már értjük a mondatot, de ez nem lenne igaz.)

TRIBÜN

Joe Morrison, a kitűnő edző a Tennessee-Chattanooga egyetemen kezdte pályafutását, az Új Mexikói egyetemen folytatta és onnét került most a Dél-Karolina egyetemre, Columbia városába.

— Végre le tudom írni, hol dolgozom — mondta. — Öt évig kínlódtam, mire megtanultam, hogyan írják Chattanoogát. Aztán rögtön tovább 'is kellett állnom Albuquerque-be.

●

Volt vagy harminc kiló fölösleg Dave Parkeren, a Pittburgh játékosán, ezért elhatározta, hogy áttér a növényi kosztra.

— Na és, mit fogsz enni? — ugratta az óriást egyik társa. — Mammutfenyőket?

●

Köztudomású, hogy Los Angeles örökös gondja a füstköd. Tehát, amikor az NDK olimpiai bizottságának egyik tagja megkérdezte: lesz-e szauna a stadion környékén, Peter Überroth, a szervezőbizottság elnöke joggal válaszolhatta:

— Efelől kezeskedhetem. Hiszen egész Los Angeles egyetlen szauna.

●

A nagy edzőt megkérdezték: tévedett-e valaha?

— Hogyne tévedtem volna — hangzott a válasz. — Egyszer,

— Igazán? És mikor?

— Képzeljék, azt hittem, hogy nincs igazam. És tévedtem.

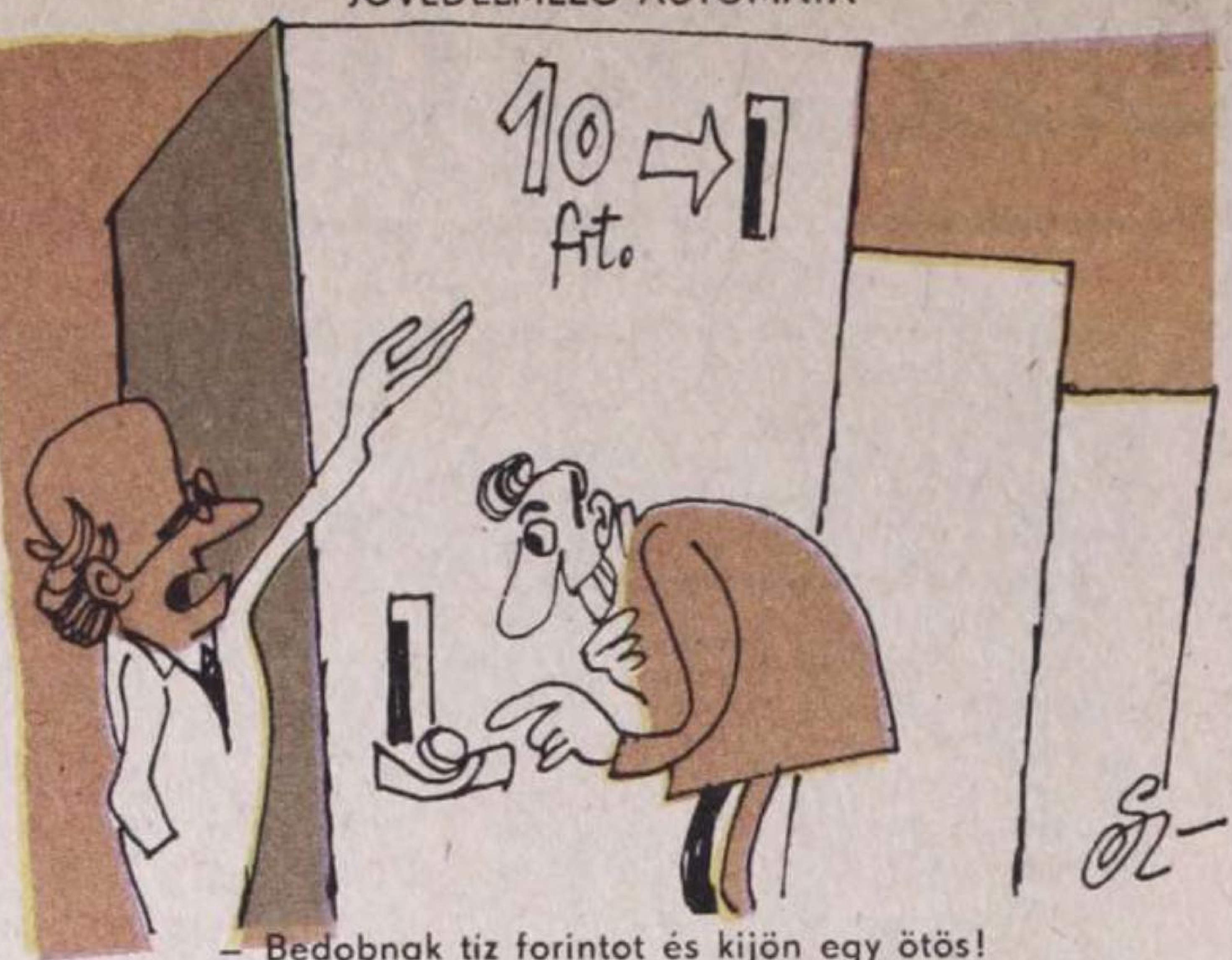
●

Nagyszerű Mark Twain idézetre bukkantunk. Manapság, amikor divat a hipochondria — újra végtelenül aktuális. Azt mondja:

— Ha orvosi könyveket olvasol, légy óvatos. Különben még belehalsz egy sajtóhibába.

(p. p.)

JÖVEDELMEZŐ AUTOMATA

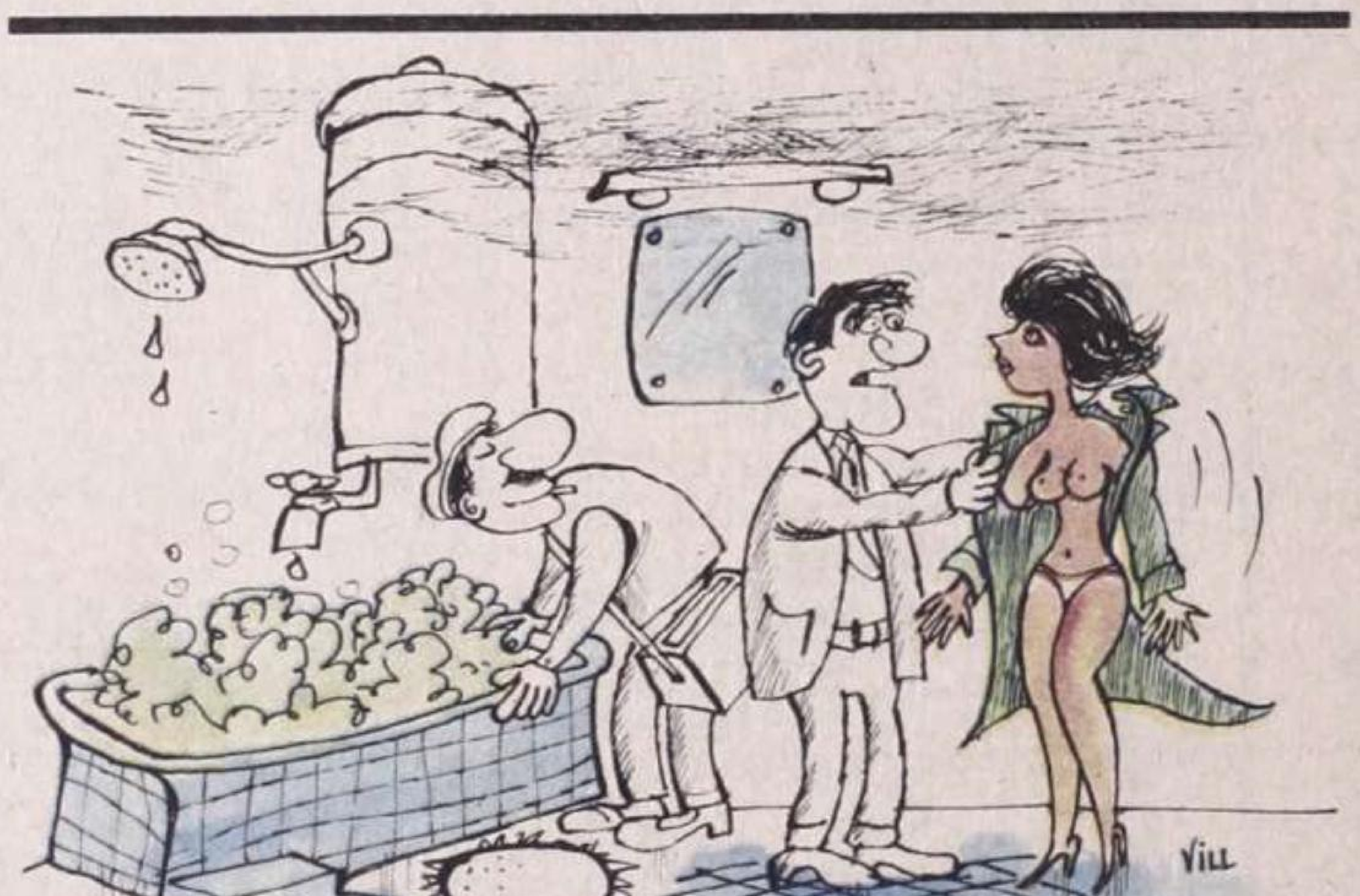

– Bedobnak tíz forintot és kijön egy ötös!

ÉRETTSÉGI TALÁLKOZÓN

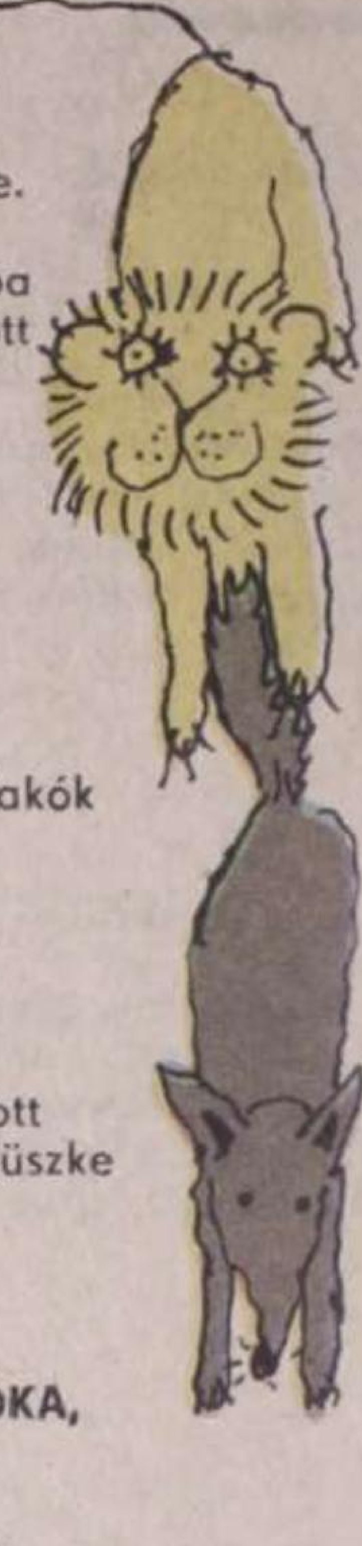

– Halljátok?... Ez a Pispeki eddig még csak kétszer vált el!...

– Értsd meg drágám, elmegy, ha nem használat közben látja a hibát!

MESÉK AZ ERDŐBŐL

„JÓSZÍVÚ VAGYOK!"

Ezt hirdette magáról az erdő hörcsöge. Meg is hívta az oroszlánt vacsorára, s másnap sajnálkozva mesélte: „Hiába hívtam, – gyere be! Butuskán ácsorgott csak a lyuk előtt korgó gyomorral – az állatok királya!"

A KIS MAJOM

az ágakon szerzett tapasztalatokra hivatkozva azt javasolta az Erdei Nagytanácsnak, hogy egy nagyobb sugarú körben vágassák ki a fákat annak érdekében, hogy azok az erdőlakók is láthassák a fáktól eltakart erdőt, akik egész életükben – a fák tövében járnak!

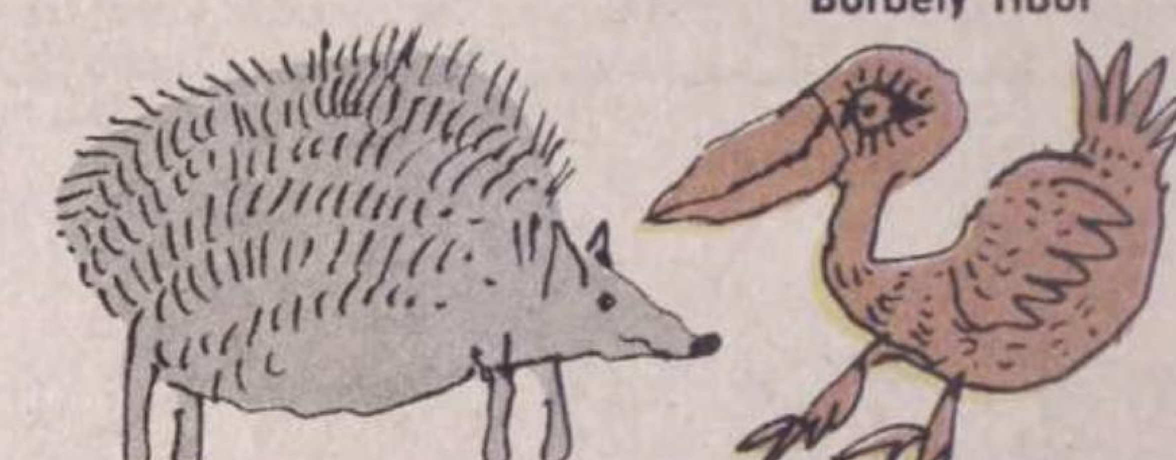
AZ ERDEI ISKOLÁBAN

elájult a szakfelügyelő! Logikát tanított ugyanis a vadliba, a vadkacsa meg büszke járást! A sündisznó – diplomáciára oktatott, és a giliszta-professzor adta elő – a csillagászatot!

PÓRUL JÁRT A RAVASZDI RÓKA,

mert étterem nyitásra ott adott neki engedélyt az erdő illetékes hatósága, ahol a nyers kosztról még nem szoktak rá – a főtt étel fogyasztására!

Borbély Tibor

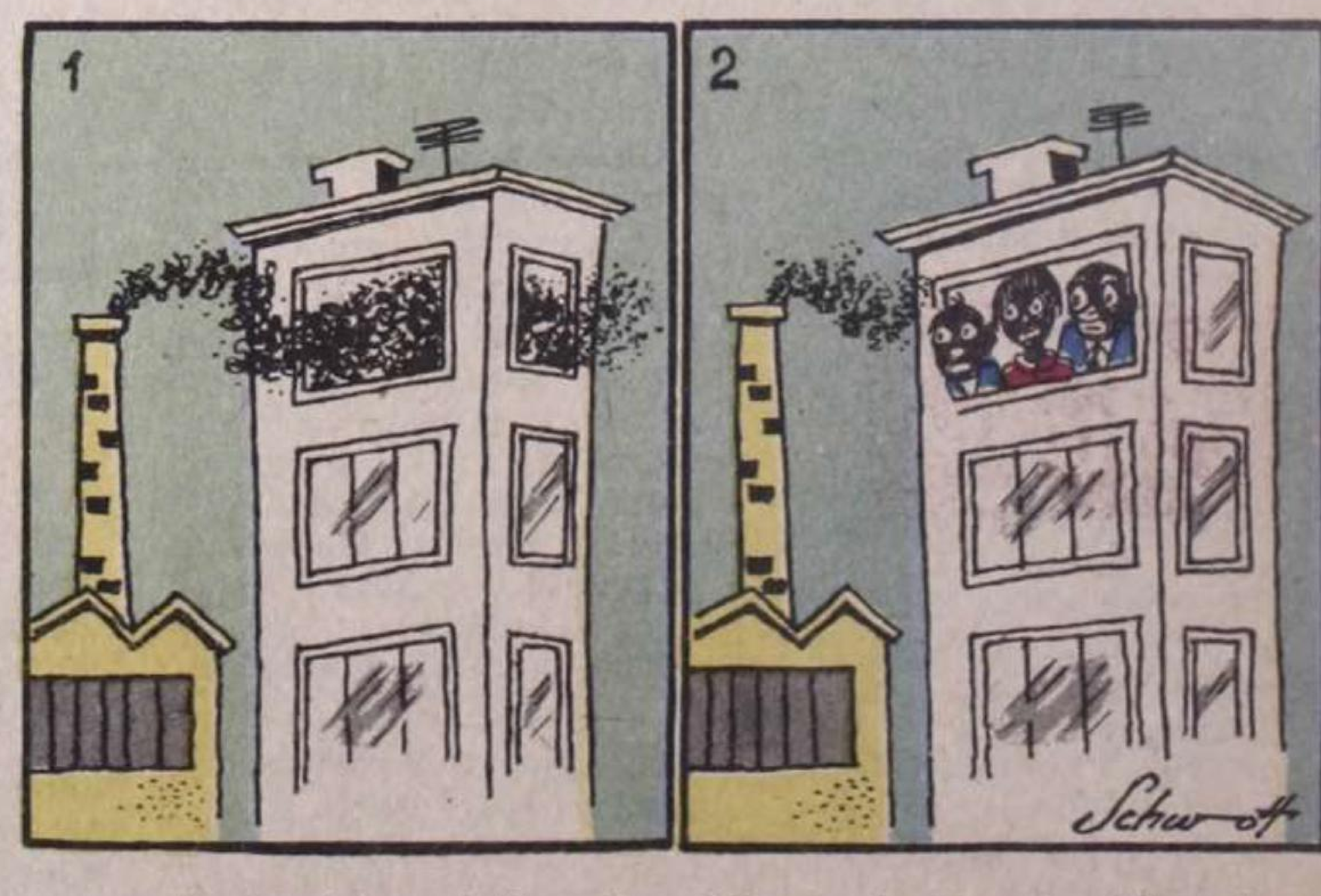
TAVALYI FÜRDŐRUHA

– Már megint egy közérdekű bejelentő...

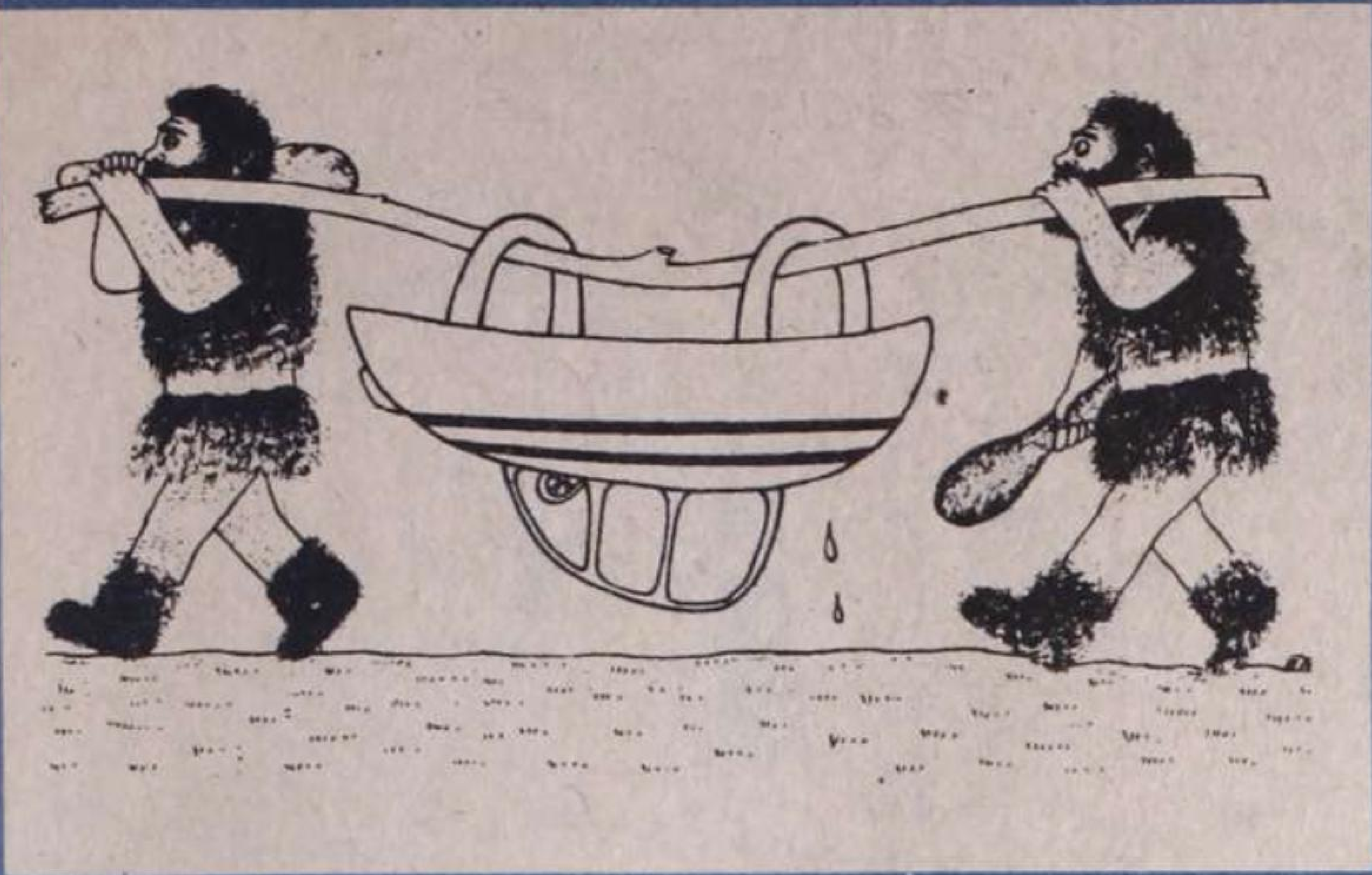
ENYHE VIGASZ

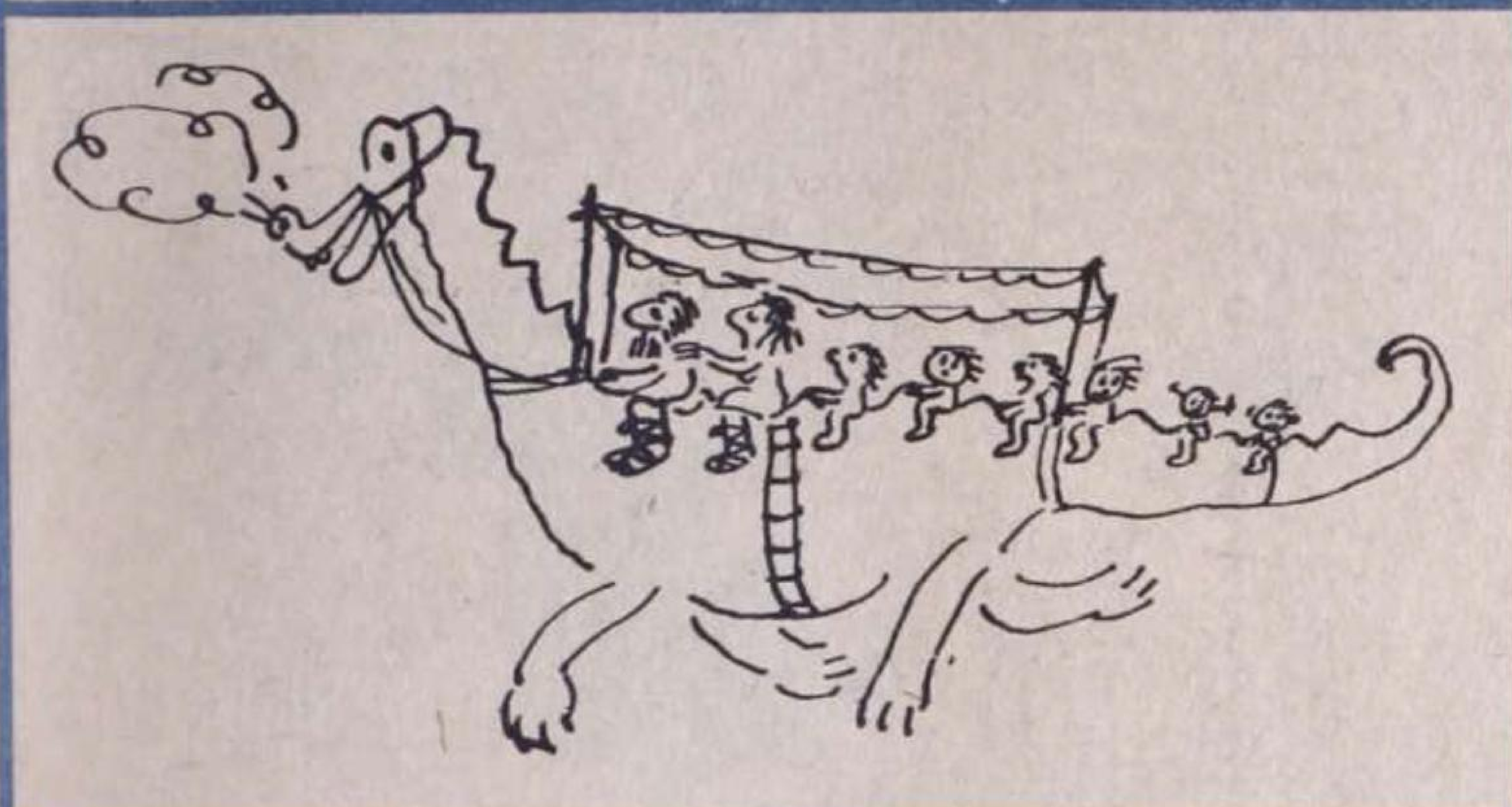

– Amióta felszerelték a füstszűrőt, érezhetően tisztább a levegő...

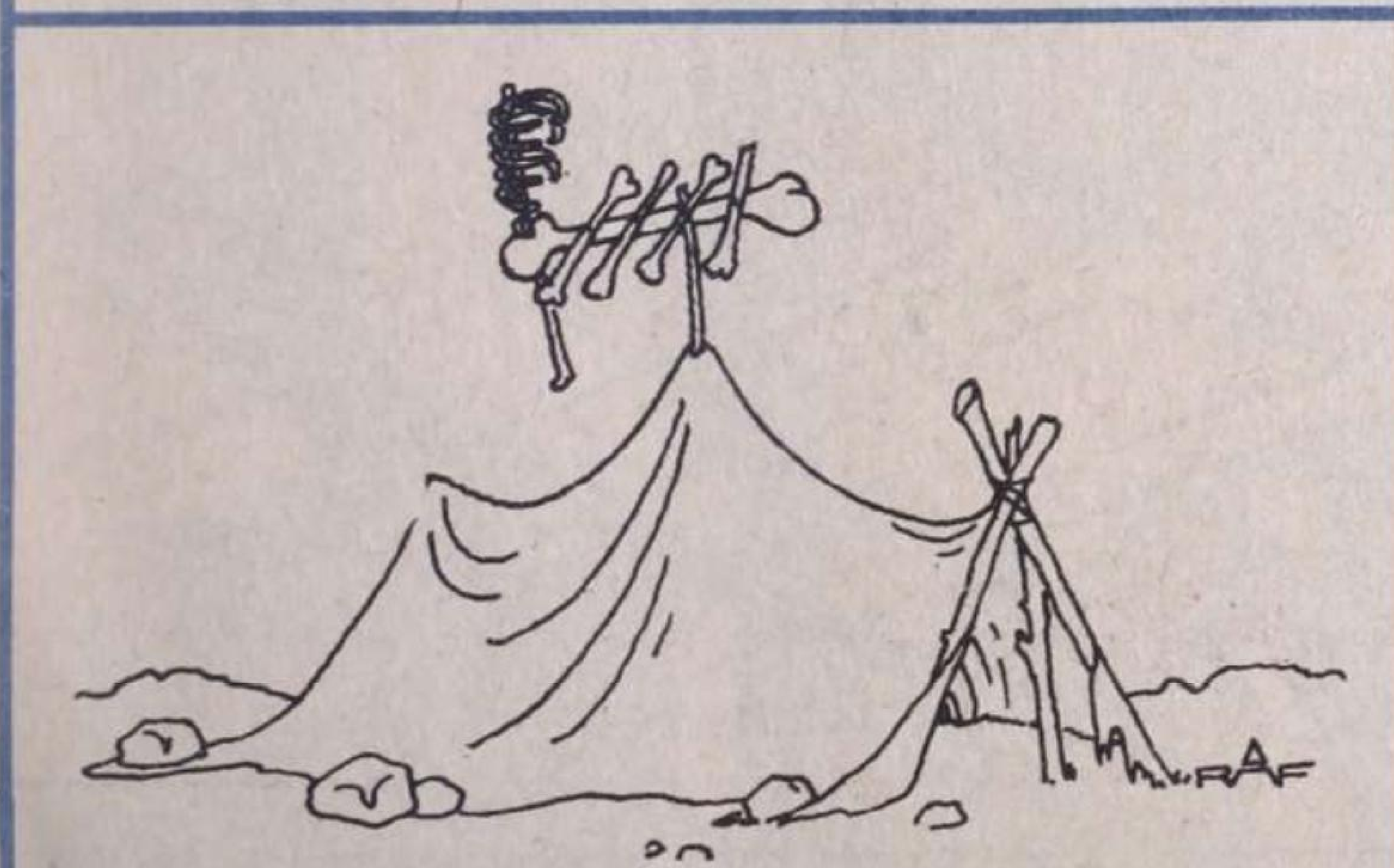
IMPORT HUMOR

KŐKORSZAK

ELISMERÉS

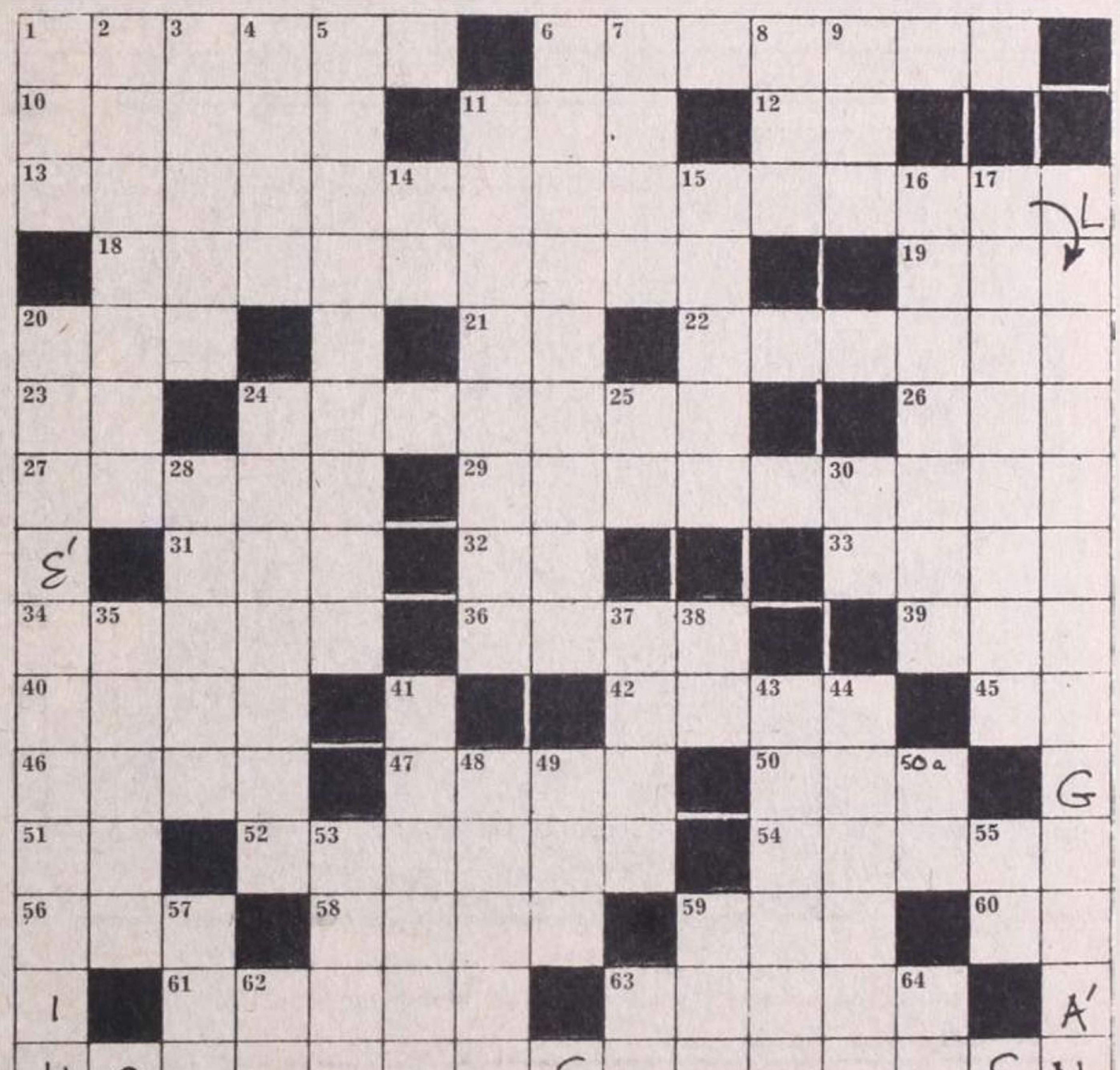
Kapornainak dicsekszik a barátja: — Engem az orvos sok mindentől eltiltott, de én mindenben szót fogadok neki! — Vízszintes 13 — függőleges 20 — szól és bólint elismerőn Kapornai. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 9-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Népszerű színésznőnk (Judit)
6. Idétlen nevetés
10. Betörő kelléke (a karikatúrákon)
11. R-rel: hirtelenül ébred
12. Kilométer
18. Híres olasz tengeri fürdőhely
19. P-vel: sport
20. Sziget az Ír-tengerben
21. Azonos betűk
22. . . . . . . becsületes ember
23. Igekötő
24. Neves osztrák operettkomponista (1873—1925)
26. P. M. M.
27. Őrá várnak Beckett darabjában
29. Cserépből készült dohányzóeszköz
31. Női hang
32. Német prepozíció
33. Nem áll biztosan a lábán
34. Nagy magyar matematikus volt (Alfréd)
36. Salgótarjáni sportegyesület
39. G. S. A.
40. Áram is keringhet benne
42. Még nem borjazott tehén
45. Z. I.
46. Női név (Fitzgerald keresztneve)
47. Zenemű
50. Csapadék
51. M. E.
52. Pedagógus
54. Francia város olasz neve a Rivierán
56. Azonos betűk
58. A közmondás szerint kétszer fárad
59. Sérülés a fordítottja
60. Kettős betű
61. Európai nép
63. Hadapród, tisztjelölt

FÜGGŐLEGES

1. Éjszakára megszáll
2. Aljas, hitvány
3. Holt nyelv
4. Nagy nyelvcsalád
5. Nagy olasz zeneszerző (1659—1725)
6. Turbékoló erdei madár
7. Jövőre tavalyi lesz
8. Minden rendben!
9. Ügyvédi munkaközösség
11. Például egy jó krimi
14. Azonos betűk
15. Villamosgépek forgó része
16. Amit a sportolónak nem szabad szednie
17. Hegycsúcs Görögországban, hajdan ide képzelték az istenek lakóhelyét
24. Nem hagy abba
25. E. K.
28. Énekel — népiesen
30. A Ludolf-féle szám
35. Gyümölcsöt a napfény
37. Belső szerv
38. Kettős betű
41. Üdülőhely a Balaton mellett
43. A zeneiskolát hívták így régebben
44. 1848 előtt: a nemesi birtok családi öröklésének elve
48. Lélektani kísérleti módszer
49. Nagy ... hagy maga után
50a. Erdei állat
53. Nép
55. Kettős betű
57. Lazsál a munkahelyén
59. Az egyik oldal
62. Kettős betű
63. Kilogramm
64. T. Y.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ARKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
83.2308/2-18
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

KIVÁLÓ VENDÉG

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— A legnagyobb örömmel asszonyom, ha óhajtja, akár most mindjárt.

200—200 forintot nyert:
Kürtösi Sándorné, Gödöllő, János u. 15. 2100
Sas Ferenc, Budapest, Pitvar u. 8. 1141
Szabó Jenő, Miskolc, Kun Béla u. 13. 3530

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

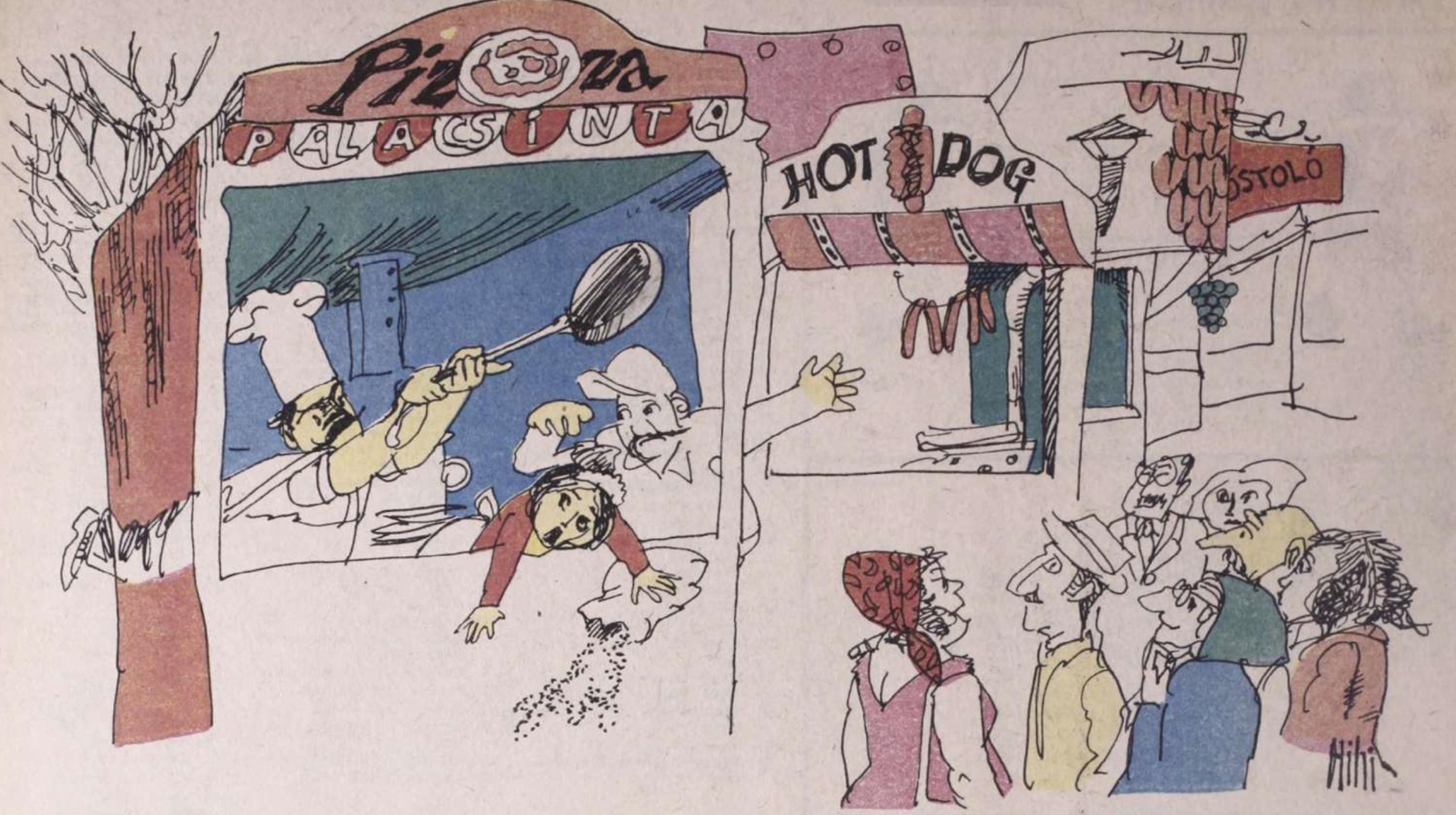
Miért árul egy olajsejk virágot Pesten? (Virágparádénk a címlapon és a 8—9. oldalon)

Hegedűs István: Mai mozaik

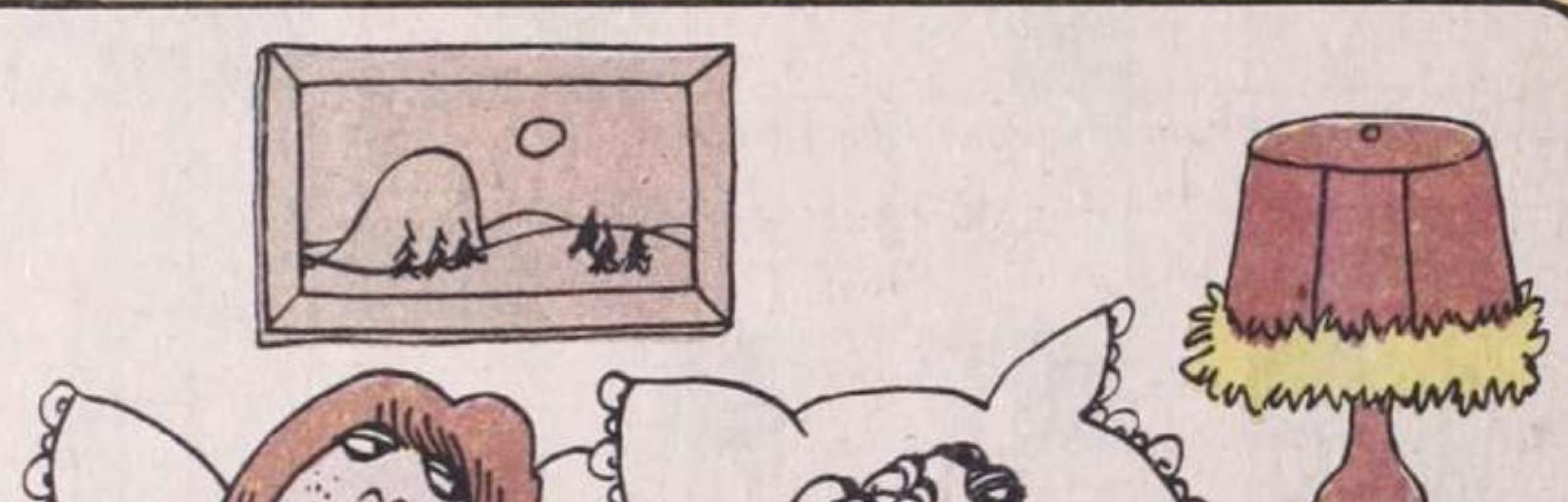
Sas György: Miről ír a macskasajtó?

Ki kap a kásából? Közöljük rejtvénypályázatunk nyerteseinek névsorát

INGYEN BÁBSZÍNHÁZ

– A palacsintásné összeszűrte a levet a pecsenyesütővel . . .

– Szerinted drágák a könyvek, anyukám? Mondj egy ennél olcsóbb szórakozást!

NOSZTALGIA

BALLAGÁS '83

